

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/833

z dnia 20 maja 2019 r.

ustanawiające środki ochrony i egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku, zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/1627 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ jednym z celów wspólnej polityki rybołówstwa jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morza, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) Decyzją Rady 98/392/WE ⁽⁴⁾ Unia zatwierdziła Konwencję Narodów Zjednoczonych o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r. odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi, zawierające zasady i przepisy odnoszące się do ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych obowiązków międzynarodowych Unia uczestniczy w prowadzonych na wodach międzynarodowych działaniach służących ochronie stad ryb.
- (3) Unia jest stroną Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (zwanej dalej „konwencją”), zatwierdzonej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3179/78 ⁽⁵⁾. Zmiany do konwencji zostały przyjęte w dniu 28 września 2007 r. i zatwierdzone decyzją Rady 2010/717/UE ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 23 stycznia 2019 r.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 14 maja 2019 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3179/78 z dnia 28 grudnia 1978 r. dotyczące zawarcia przez Europejską Wspólnotę Gospodarczą Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 378 z 30.12.1978, s. 1).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2010/717/UE z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, zmian do Konwencji o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 321 z 7.12.2010, s. 1).

- (4) Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) jest upoważniona do przyjmowania prawnie wiążących decyzji dotyczących ochrony zasobów ryb, które podlegają jej kompetencji. Decyzje te są skierowane przede wszystkim do umawiających się stron NAFO, ale nakładają również obowiązki na operatorów (na przykład kapitanów statków). Wraz z ich wejściem w życie środki NAFO dotyczące ochrony zasobów i jej egzekwowania (CEM) stają się wiążące dla wszystkich umawiających się stron NAFO, a w przypadku Unii należy je włączyć do prawa unijnego w zakresie, w jakim nie są jeszcze objęte prawem Unii.
- (5) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1386/2007 ⁽⁷⁾ CEM transponowano do prawa Unii.
- (6) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 ⁽⁸⁾ ustanowiło program odbudowy stada halibuta niebieskiego w podobszarze NAFO 2 oraz w rejonach 3KLMNO.
- (7) CEM były zmieniane podczas każdego dorocznego posiedzenia umawiających się stron NAFO od 2008 r. Te nowe przepisy należy wprowadzić do prawa Unii, w tym przepisy dotyczące środków ochrony pewnych gatunków, ochrony wrażliwych ekosystemów morskich, procedur inspekcji na morzu i w porcie, wymogów dotyczących statków, monitorowania działalności połowowej oraz dodatkowych środków stosowanych przez państwo portu.
- (8) Biorąc pod uwagę fakt, że niektóre przepisy w zakresie CEM są częściej zmieniane przez umawiające się strony NAFO i prawdopodobnie będą też dalej zmieniane w przyszłości, w celu szybkiego włączenia do prawa Unii przyszłych zmian CEM należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do następujących aspektów: wykazu działań statków badawczych; środków dotyczących połowów krewetki północnej; zmian głębokości połowów i odesłań do obszarów ograniczonych połowów lub obszarów zamkniętych; procedur dotyczących upoważnionych statków, które mają na burcie całkowity połów o masie w relacji pełnej ponad 50 ton pochodzący spoza obszaru podlegającego regulacji i które wchodzi na ten obszar w celu połowu halibuta niebieskiego oraz warunków wstępnych rozpoczęcia połowu halibuta niebieskiego; treści przekazywanych drogą elektroniczną, wykazu ważnych dokumentów, które muszą znajdować się na statku, treści planów ładowni; dokumentów, które muszą znajdować się na statku, dotyczących umów czarterowych; danych systemu monitorowania statków (VMS); przepisów dotyczących elektronicznego raportowania oraz treści powiadomień; a także obowiązków kapitana statku podczas inspekcji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszystkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (9) Komisja, reprezentując Unię podczas posiedzeń NAFO, co roku uzgadnia szereg czysto technicznych przepisów w odniesieniu do CEM, w szczególności w odniesieniu do formatu i treści wymiany informacji, terminologii naukowej lub zamykania obszarów szczególnie narażonych. Komisja powinna również przyjąć akt delegowany uzupełniający niniejsze rozporządzenie o te przepisy w odniesieniu do CEM i załączniki do nich oraz powinna być uprawniona do zmiany tego aktu delegowanego.
- (10) W związku z tym należy uchylić rozporządzenia (WE) nr 2115/2005 i (WE) nr 1386/2007.
- (11) W listopadzie 2018 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) przyjęła zalecenie 18-02 ustanawiające plan zarządzania tuńczykiem błękitnopłetwym; plan ten wejdzie w życie w dniu 21 czerwca 2019 r. Zalecenie 18-02 uchyła zalecenie 17-07 zmieniające zalecenie 14-04 ustanawiające plan odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego, który został wdrożony do prawa Unii w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 ⁽¹⁰⁾. Przepisy zawarte w zaleceniu 18-02 są bardziej elastyczne niż przepisy wdrożone w rozporządzeniu (UE) 2016/1627.
- (12) Komisja planuje przyjąć w pierwszym kwartale 2019 r. wniosek dotyczący rozporządzenia służącego wdrożeniu zalecenia 18-02. Jest mało prawdopodobne, że współprawodawcy przyjmą to rozporządzenie przed wejściem w życie zalecenia 18-02.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1386/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające środki ochrony zasobów i jej egzekwowania mające zastosowanie na obszarze podlegającym regulacji Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (Dz.U. L 318 z 5.12.2007, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2115/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. wprowadzające program odbudowy zasobów halibuta grenlandzkiego w ramach Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 3).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

- (13) Podczas posiedzenia technicznego poświęconego kwestiom ICCAT w dniu 11 grudnia 2018 r. państwa członkowskie wyraziły chęć wdrożenia do dnia 21 czerwca 2019 r. przynajmniej niektórych przepisów zalecenia 18-02 związanych z przyłowami, hodowlą i zdolnością połowową oraz okresami otwartymi, tak aby zapewnić równe warunki działania innym flotom poławiającym tuńczyka błękitnopłetwego. Ponadto pojawiły się nowe wzmocnione przepisy o kontroli w tym w odniesieniu do wrywkowych kontroli wewnątrz hodowli, handlu żywymi rybami oraz praktyk hodowlanych, które państwa członkowskie mają wdrożyć również do dnia 21 czerwca 2019 r. na podstawie kompetencji dzielonych w zakresie tej polityki.
- (14) Aby zapewnić równe warunki działania dla unijnych statków rybackich i innych flot poławiających tuńczyka błękitnopłetwego, do rozporządzenia (UE) 2016/1627 należy włączyć określone w zaleceniu 18-02 środki ICCAT dotyczące przyłowów, hodowli i zdolności połowowej oraz okresów otwartych.
- (15) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/1627,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie, o ile nie przewidziano inaczej, ma zastosowanie do unijnych statków rybackich wykorzystywanych lub przeznaczonych do wykorzystania w celach zarobkowej działalności połowowej prowadzonej na zasobach ryb na obszarze podlegającym regulacji NAFO, zgodnie z definicją zawartą w załączniku I do konwencji, a także działalności prowadzonej przez statki państw trzecich na mocy konwencji w wodach Unii lub na jej terytorium.
2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla obowiązków zawartych w istniejących rozporządzeniach w sektorze rybołówstwa, w szczególności w przepisach określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽¹⁾, w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽²⁾ i (WE) nr 1224/2009 ⁽³⁾.
3. O ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej, unijne statki badawcze nie są ograniczone środkami ochrony i zarządzania dotyczącymi połowu ryb, w szczególności w odniesieniu do rozmiaru oczek sieci, wymiarów ochronnych oraz obszarów i okresów zamkniętych.

Artykuł 2

Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanowiono zasady stosowania przez Unię CEM w celu ich jednolitego i skutecznego wdrażania w Unii.
2. Ponadto niniejsze rozporządzenie zmienia niektóre przepisy rozporządzenia (UE) 2016/1627.

Artykuł 3

Definicje

Na potrzeby niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „konwencja” oznacza Konwencję o współpracy w rybołówstwie na północno-zachodnim Atlantyku z 1979 r., z późniejszymi zmianami;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

- 2) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar, do którego konwencja ma zastosowanie, zgodnie z jej art. IV ust. 1. Obszar objęty konwencją jest podzielony na naukowe i statystyczne podobszary, rejony i podrejonny wymienione w załączniku I do konwencji;
- 3) „obszar podlegający regulacji” oznacza część obszaru objętego konwencją, która znajduje się poza jurysdykcją krajową;
- 4) „zasoby ryb” oznaczają wszystkie ryby, mięczaki i skorupiaki znajdujące się w granicach obszaru objętego konwencją, z wyłączeniem:
 - a) gatunków osiadłych, w stosunku do których państwa nadbrzeżne mogą wykonywać swoje suwerenne prawa zgodnie z art. 77 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza; oraz
 - b) stad anadromicznych i katadromicznych oraz gatunków daleko migrujących wymienionych w załączniku I do Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza w stopniu, w jakim podlegają one zarządzaniu na podstawie innych traktatów międzynarodowych;
- 5) „działalność połowowa” oznacza odławianie lub przetwarzanie zasobów ryb, wyładunek lub przeładunek zasobów ryb lub produktów uzyskanych z zasobów ryb lub wszelką inną działalność służącą przygotowaniu lub wspomaganie odłowu zasobów ryb na obszarze podlegającym regulacji lub z nim związaną, w tym:
 - a) rzeczywiste lub zamierzone poszukiwanie lub poławianie zasobów ryb;
 - b) wszelką działalność, której racjonalnie spodziewanym skutkiem może być zlokalizowanie, połów lub odławianie zasobów ryb w dowolnym celu; oraz
 - c) wszelkie działania na morzu służące wspomaganie lub przygotowaniu działalności określonej w niniejszej definicji, z wyjątkiem działań w nagłych wypadkach związanych ze zdrowiem i bezpieczeństwem członków załogi lub bezpieczeństwem statku;
- 6) „statek rybacki” oznacza każdy statek unijny, który prowadzi lub prowadził działalność połowową, w tym statki przetwórcze i statki biorące udział w przeładunku lub we wszelkich innych działaniach służących przygotowaniu do działalności połowowej lub związanych z działalnością połowową lub w połowach eksperymentalnych lub w zwiadcze rybackim;
- 7) „statek badawczy” oznacza statek, który jest stale wykorzystywany do prowadzenia badań lub który w zwykłych okolicznościach jest wykorzystywany do prowadzenia lub wspomaganie działalności połowowej, ale tymczasowo jest zaangażowany w działalność badawczą w zakresie rybołówstwa;
- 8) „CEM” oznaczają środki ochrony zasobów i jej egzekwowania przyjęte przez komisję NAFO;
- 9) „uprawnienia do połowów” oznaczają kwoty połowowe przyznane państwu członkowskiemu na podstawie obowiązującego aktu Unii dotyczącego obszaru podlegającego regulacji;
- 10) „EFCA” oznacza Europejską Agencję Kontroli Rybołówstwa ustanowioną rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 ⁽¹⁴⁾;
- 11) „dzień połowowy” oznacza każdy dzień kalendarzowy lub każdą część dnia kalendarzowego, kiedy statek rybacki przebywa w dowolnym rejonie na obszarze podlegającym regulacji;
- 12) „port” oznacza, między innymi, terminal przybrzeżny i inne obiekty służące do wyładunku, przeładunku, pakowania, przetwarzania, uzupełniania paliwa lub zapasów;
- 13) „statek kraju niebędącej umawiającą się stroną” oznacza statek podnoszący banderę państwa niebędącej umawiającą się stroną NAFO lub niebędącej państwem członkowskiemu, lub statek podejrzewany o to, że nie ma przynależności państwowej;
- 14) „przeładunek” oznacza przeniesienie, ponad burtą, zasobów ryb lub produktów rybołówstwa z jednego statku rybackiego na drugi;
- 15) „włók pelagiczny” oznacza narzędzie ciągnięte zaprojektowane do połowów gatunków pelagicznych, którego żadna część nie jest przeznaczona ani w żadnym momencie nie jest wykorzystywana do pracy w zetknięciu z dnem. Narzędzie to nie może mieć na percie dysków, szpuli, rolek ani innych przymocowanych elementów, które mają kontakt z dnem, ale może mieć przymocowany fartuch włoka;
- 16) „wrażliwe ekosystemy morskie” oznaczają wrażliwe ekosystemy morskie, o których mowa w pkt 42 i 43 międzynarodowych wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym;

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18).

- 17) „ślad połowowy”, znany również jako „istniejące obszary połowów dennych”, oznacza tę część obszaru podlegającego regulacji, na której w przeszłości prowadzono połowy denne i która jest wyznaczona współrzędnymi wskazanymi w tabeli 4 i przedstawiona na rysunku 2 zawartych w CEM, o których mowa w pkt 1 i 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- 18) „połowy denne” oznaczają działalność, przy której narzędzie połowowe dotyka lub może dotknąć dna morskiego w zwykłym trybie wykonywania operacji połowowych;
- 19) „przetworzone ryby” oznaczają wszelkie organizmy morskie, które po złowieniu zostały zmienione pod względem fizycznym, w tym ryby, które zostały poddane filetowaniu, patroszeniu, pakowaniu, puszkowaniu, mrożeniu, wędzeniu, soleniu, gotowaniu, marynowaniu, suszeniu lub zostały przygotowane w dowolny inny sposób do wprowadzenia do obrotu;
- 20) „denne zwiady rybackie” oznaczają połowy denne prowadzone poza obszarem śladu połowowego lub też na jego obszarze z wprowadzeniem znaczących zmian w sposobie prowadzenia połowów lub technik wykorzystywanych przy połowach;
- 21) „gatunki wskaźnikowe wrażliwych ekosystemów morskich” oznaczają gatunki, które sygnalizują występowanie wrażliwych ekosystemów morskich, jak określono w części VI załącznika I.E do CEM, o której mowa w pkt 3 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- 22) „numer IMO” oznacza siedmiocyfrowy numer przyznawany statkowi przez Międzynarodową Organizację Morską;
- 23) „inspektor” oznacza, o ile nie określono inaczej, inspektora służb kontroli rybołówstwa należących do umawiających się stron NAFO, który został oddelegowany do wspólnego systemu inspekcji i nadzoru określonego w rozdziale VII;
- 24) „połowy NNN” oznaczają działania opisane w międzynarodowym planie działania na rzecz zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania przyjętym przez FAO;
- 25) „rejs połowowy” statku rybackiego obejmuje czas spędzony na obszarze podlegającym regulacji od momentu wejścia na ten obszar do jego opuszczenia i trwa do momentu, gdy cały połów z obszaru podlegającego regulacji znajdujący się na burcie zostanie wyładowany lub przeładowany;
- 26) „ośrodek monitorowania rybołówstwa” oznacza położony na lądzie ośrodek monitorowania rybołówstwa należący do państwa członkowskiego bandery;
- 27) „wykaz statków NNN” oznacza wykaz ustanowiony zgodnie z art. 52 i 53 CEM;
- 28) „znaczące niekorzystne oddziaływanie” oznacza znaczące niekorzystne oddziaływanie, o którym mowa w pkt 17–20 międzynarodowych wytycznych FAO dotyczących zarządzania połowami głębinowymi na morzu pełnym;
- 29) „element wskaźnikowy wrażliwych ekosystemów morskich” oznacza element wskaźnikowy wrażliwych ekosystemów morskich stanowiący jedną z cech topograficznych, hydrofizycznych lub geologicznych, które potencjalnie wspierają wrażliwe ekosystemy morskie, określonych w części VII załącznika I.E do CEM, o której mowa w pkt 4 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- 30) „obserwator” oznacza osobę upoważnioną i certyfikowaną przez państwo członkowskie lub umawiająca się stronę do obserwacji, monitorowania i gromadzenia informacji na statkach rybackich.

ROZDZIAŁ II

ŚRODKI OCHRONY I ZARZĄDZANIA

Artykuł 4

Statki badawcze

1. Statek badawczy:
 - a) nie prowadzi działalności połowowej niezgodnej z jego planem badań; ani
 - b) nie poławia krewetki północnej w rejonie 3L w ilości przekraczającej przydział danego państwa członkowskiego bandery statku.
2. Nie później niż dziesięć dni przed rozpoczęciem okresu badań w zakresie rybołówstwa państwo członkowskie bandery:
 - a) informuje Komisję drogą elektroniczną w formacie przewidzianym w załączniku II.C do CEM, o którym mowa w pkt 5 załącznika do niniejszego rozporządzenia, o wszystkich statkach badawczych podnoszących jego banderę, które państwo to upoważniło do prowadzenia działalności badawczej na obszarze podlegającym regulacji; oraz
 - b) przekazuje Komisji plan badań dla wszystkich statków podnoszących jego banderę i upoważnionych do prowadzenia działalności badawczej; plan ten określa cel i miejsce badań, a w przypadku statków tymczasowo zaangażowanych w działalność badawczą również daty, w których dany statek będzie wykorzystywany jako statek badawczy.

3. Państwo członkowskie bandery niezwłocznie informuje Komisję o zakończeniu działalności badawczej przez każdy statek tymczasowo wykorzystywany do badań.
4. Państwo członkowskie bandery informuje Komisję o wszelkich zmianach planu badań nie później niż dziesięć dni przed datą wprowadzenia tych zmian w życie. Na statku badawczym znajduje się rejestr tych zmian.
5. Na statku zaangażowanym w działalność badawczą przez cały czas znajduje się kopia planu badań w języku angielskim.
6. Komisja przekazuje informacje otrzymane od państwa członkowskiego bandery zgodnie z ust. 3, 4 i 5 sekretarzowi wykonawczemu NAFO nie później niż siedem dni przed rozpoczęciem okresu połowów lub, w przypadku zmian planu badań, nie później niż siedem dni przed datą wejścia w życie wszelkich zmian planu badań.

Artykuł 5

Ograniczenia połowowe i ograniczenia nakładu połowowego

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby do stad określonych w obowiązujących uprawnieniach do połowów miały zastosowanie wszystkie ograniczenia połowowe lub ograniczenia nakładu połowowego oraz, o ile nie określono inaczej, aby wszystkie kwoty były wyrażone jako masa w relacji pełnej w tonach metrycznych.
2. Państwa członkowskie mogą zezwalać statkom rybackim podnoszącym ich banderę na poławianie stad, w odniesieniu do których statki te nie otrzymały kwoty zgodnie z obowiązującymi uprawnieniami do połowów, (zwanej dalej kwotą „Inne”), jeżeli taka kwota istnieje, a sekretarz wykonawczy NAFO nie poinformował o zamknięciu połowów.
3. W odniesieniu do stad określonych w obowiązujących uprawnieniach do połowów i złowionych na obszarze podlegającym regulacji przez statki podnoszące banderę danego państwa członkowskiego państwo to:
 - a) zapewnia, aby wszystkie gatunki należące do stad wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów złowione przez statki podnoszące jego banderę zostały odliczone od kwot przyznanych temu państwu członkowskiemu, włączając w to przyłowy karmazyna w rejonie 3M dokonane między dniem, w którym szacuje się, że połowy osiągną 50 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, a dniem 1 lipca;
 - b) zapewnia, by po dniu, w którym szacuje się, że połowy osiągną 100 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, na burcie statków podnoszących jego banderę nie zatrzymywano już karmazyna z rejonu 3M, z wyjątkiem karmazyna z rejonu 3M złowionego przed zamknięciem;
 - c) zgłasza Komisji i EFCA nazwy statków Unii, które zamierzają poławiać kwotę „Inne”, co najmniej 48 godzin przed każdym wejściem na obszar podlegający regulacji i po co najmniej 48 godzinach nieobecności na obszarze podlegającym regulacji. W miarę możliwości zgłoszeniu temu towarzyszy szacowana ilość planowanych połowów. Zgłoszenie zamieszcza się na stronie internetowej monitoringu, kontroli i nadzoru (MCS) NAFO.
4. W odniesieniu do dowolnego pojedynczego zaciągu gatunek, który stanowi największy odsetek masowy całkowitego połowu w danym zaciągu, uznaje się za złowiony w połowach ukierunkowanych danego stada.

Artykuł 6

Zamykanie łowisk

1. Każde państwo członkowskie:
 - a) zamyka łowisko w odniesieniu do stad wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów na obszarze podlegającym regulacji z dniem, w którym – zgodnie z dostępnymi danymi – zostanie wyczerpana całkowita kwota przyznana temu państwu członkowskiemu w odniesieniu do tych stad, włączając w to szacowaną ilość do odłowienia przed zamknięciem łowiska, odrzuty i szacowane nieraportowane połowy dokonane przez wszystkie statki podnoszące banderę tego państwa członkowskiego;
 - b) zapewnia, aby jego statki podnoszące jego banderę zaprzestały działalności połowowej, która może skutkować połowem, natychmiast po otrzymaniu od Komisji zgodnie z ust. 3 powiadomienia o tym, że kwota przyznana temu państwu członkowskiemu została w pełni odłowiona. Jeżeli państwo członkowskie może wykazać, że dysponuje jeszcze kwotą przyznaną na dane stado zgodnie z ust. 2, statki tego państwa członkowskiego mogą wznowić połowy tego stada;
 - c) zamyka połowy krewetki północnej w rejonie 3M, gdy liczba dni połowowych przyznana temu państwu członkowskiemu zostanie osiągnięta. Liczbę dni połowowych w odniesieniu do każdego statku określa się za pomocą danych VMS o położeniu w rejonie 3M, przy czym każdą część dnia uznaje się za pełny dzień;

- d) zamyka ukierunkowane połowy karmazyna w rejonie 3M między dniem, w którym szacuje się, że łączny zgłoszony połów osiągnie 50 % całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) karmazyna w rejonie 3M, o czym państwo to jest informowane zgodnie z ust. 3, a dniem 1 lipca;
 - e) zamyka ukierunkowane połowy karmazyna w rejonie 3M z dniem, w którym szacuje się, że łączny zgłoszony połów osiągnie 100 % TAC karmazyna w rejonie 3M, o czym państwo to jest informowane zgodnie z ust. 3;
 - f) niezwłocznie informuje Komisję o dacie zamknięcia łowisk, o którym mowa w lit. a)–e);
 - g) statkom podnoszącym jego banderę zabrania kontynuowania – po upływie 5 dni od otrzymania od sekretarza wykonawczego NAFO przekazanego zgodnie z ust. 3 przez Komisję powiadomienia o tym, że szacuje się, iż dana kwota „Inne” zostanie wkrótce odłowiona – ukierunkowanych połowów danego stada objętego kwotą „Inne” na obszarze podlegającym regulacji;
 - h) zapewnia, aby żaden statek podnoszący jego banderę nie rozpoczynał ukierunkowanych połowów danego stada objętego kwotą „Inne” na obszarze podlegającym regulacji po otrzymaniu od sekretarza wykonawczego NAFO powiadomienia zgodnie z ust. 3 o tym, że szacuje się, iż dana kwota wkrótce zostanie odłowiona;
 - i) po zamknięciu łowiska zgodnie z niniejszym ustępem zapewnia, aby na burcie statków podnoszących jego banderę nie zatrzymywano już ryb z danego stada, o ile w niniejszym rozporządzeniu nie przewidziano inaczej.
2. Łowisko, które zostało zamknięte zgodnie z ust. 1, można ponownie otworzyć w ciągu 15 dni od otrzymania powiadomienia od Komisji po uzgodnieniu z sekretarzem wykonawczym NAFO:
- a) jeżeli sekretarz wykonawczy NAFO potwierdzi, że Komisja wykazała, że z początkowego przydziału pozostała jeszcze kwota do wykorzystania; lub
 - b) jeżeli przeniesienie kwot od innej umawiającej się strony NAFO, zgodnie z uprawnieniami do połowów, spowoduje, że dostępną będzie dodatkowa kwota w odniesieniu do konkretnego stada, którego dotyczy zamknięcie.
3. Komisja niezwłocznie informuje państwa członkowskie o dacie zamknięcia, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 7

Przyłów zatrzymywany na burcie

1. Kapitan statku, w tym statku wycarterowanego zgodnie z art. 23, zapewnia, aby statek ten podczas prowadzenia działalności na obszarze podlegającym regulacji ograniczył do minimum przyłów gatunków ze stad określonych w obowiązujących w poszczególnych państwach uprawnieniach do połowów.
2. Gatunek wymieniony w obowiązujących uprawnieniach do połowów należy sklasyfikować jako przyłów, jeżeli zostanie złowiony w rejonie, w którym występuje jedna z następujących sytuacji:
 - a) danemu państwu członkowskiemu nie przyznano żadnej kwoty dotyczącej tego stada w tym rejonie zgodnie z obowiązującymi uprawnieniami do połowów;
 - b) w odniesieniu do tego konkretnego stada obowiązuje zakaz połowów (moratoria); lub
 - c) po powiadomieniu przez Komisję zgodnie z art. 6, że kwota „Inne” w odniesieniu do konkretnego stada została w pełni wykorzystana.
3. Kapitan statku, w tym statku wycarterowanego zgodnie z art. 23, zapewnia, aby statek ten ograniczył zatrzymywanie na burcie gatunków sklasyfikowanych jako przyłów do maksymalnych ilości określonych poniżej:
 - a) w przypadku dorsza atlantyckiego w rejonach 3M, karmazyna w rejonach 3LN oraz szkarłacy w rejonie 3NO: 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
 - b) w przypadku dorsza atlantyckiego w rejonach 3NO: 1 000 kg lub 4 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
 - c) w przypadku wszystkich pozostałych stad wymienionych w uprawnieniach do połowów, w przypadku gdy państwu członkowskiemu nie przyznano żadnej konkretnej kwoty: 2 500 kg lub 10 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
 - d) w przypadku gdy obowiązuje zakaz połowów (moratoria) lub gdy w pełni wykorzystano kwotę „Inne” dotyczącą tego stada: 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;

- e) po wprowadzeniu zakazu ukierunkowanych połowów karmazyna w rejonie 3M zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. d): 1 250 kg lub 5 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa;
- f) przy prowadzeniu ukierunkowanych połowów żółcicy w rejonach 3LNO: 15 % niegładzicy; w przeciwnym razie stosuje się przepisy dotyczące przyłowów zawarte w lit. d).
4. Ograniczenia wagowe i procentowe przewidziane w ust. 3 są obliczane dla każdego rejonu jako odsetek masowy każdego stada w całkowitym połowie stad wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów, zatrzymanego na burcie w przypadku tego rejonu, w czasie inspekcji na podstawie danych zapisanych w dzienniku połowowym.
5. Przy obliczaniu poziomów przyłowu ryb dennych, o którym mowa w ust. 3, w całkowitym połowie na burcie nie uwzględnia się połowów krewetki północnej.

Artykuł 8

Przekroczenie limitów przyłowu w dowolnym pojedynczym zaciągu

1. Kapitan statku zapewnia, aby statek:
 - a) nie prowadził ukierunkowanych połowów gatunków, o których mowa w art. 7 ust. 2;
 - b) w przypadku gdy masa któregośkolwiek gatunku objętego limitami przyłowu w dowolnym pojedynczym zaciągu przekracza wyższą z dwóch wartości określonych w art. 7 ust. 3, z wyjątkiem ukierunkowanych połowów krewetki północnej, spełniał następujące wymogi:
 - (i) niezwłocznie oddalił się o co najmniej 10 mil morskich od dowolnego miejsca dokonania poprzedniego zaciągu/stawiania na czas kolejnego zaciągu/stawiania;
 - (ii) opuścił rejon i nie wracał do niego przez co najmniej 60 godzin, jeżeli po wykonaniu czynności określonych w pkt (i) limity przyłowu określone w art. 7 ust. 3 zostaną ponownie przekroczone po pierwszym zaciągu/stawianiu;
 - (iii) przed rozpoczęciem nowych połowów po upływie co najmniej 60 godzin od opuszczenia rejonu wykonał próbny zaciąg trwający maksymalnie 3 godziny. Jeżeli stada objęte limitami przyłowu stanowią największy odsetek masowy całkowitego połowu w ramach danego zaciągu, połowu takiego nie uznaje się za ukierunkowany połów tych stad, a dany statek musi niezwłocznie zmienić pozycję zgodnie z pkt (i) oraz (ii); oraz
 - (iv) odnotował wszelkie próbne zaciągi dokonane zgodnie z lit. b) i rejestrował w dzienniku połowowym współrzędne dotyczące początkowej i końcowej pozycji wszelkich dokonanych próbnych zaciągów.
2. W przypadku ukierunkowanych połowów krewetki północnej oddalenie się, o którym mowa w ust. 1 lit. b) pkt (i) oraz (ii), ma zastosowanie wtedy, gdy całkowita wielkość połowów ze stad ryb dennych wymienionych w obowiązujących uprawnieniach do połowów w dowolnym pojedynczym zaciągu w rejonie 3M przekracza 5 %, a w rejonie 3L – 2,5 %.
3. Jeżeli statek prowadzi ukierunkowane połowy rai przy użyciu legalnego rozmiaru oczka sieci właściwego dla takich połowów, pierwszy przypadek, w którym w danym zaciągu gatunki objęte limitami przyłowów określonymi w art. 7 ust. 2 stanowią najwyższy odsetek masowy całkowitego połowu, uznaje się za przypadkowy połów, ale statek ten musi się natychmiast oddalić zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.
4. Odsetek przyłowu w dowolnym pojedynczym zaciągu oblicza się jako odsetek masowy każdego stada wymienionego w obowiązujących uprawnieniach do połowów w całkowitym połowie z tego zaciągu.

Artykuł 9

Krewetka północna

1. Na potrzeby niniejszego artykułu przyjmuje się, że rejon 3M obejmuje część rejonu 3L wyznaczoną liniami łączącymi punkty opisane w tabeli 1 i przedstawione na rysunku 1(1) zawartych w CEM, o których mowa w pkt 6 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Statek prowadzący podczas tego samego rejsu połowy krewetki północnej i innych gatunków przekazuje Komisji sprawozdanie, w którym sygnalizuje zmianę połowów. Liczbę dni połowowych należy odpowiednio obliczyć.
3. Dni połowowych, o których mowa w niniejszym artykule, nie można przenieść na inną umawiającą się stronę NAFO. Dni połowowe przyznane jednej umawiającej się stronie NAFO mogą być wykorzystane przez statek podnoszący banderę innej umawiającej się strony NAFO wyłącznie zgodnie z art. 23.

4. W rejonie 3M żaden statek nie może dokonywać połowów krewetki północnej pomiędzy godziną 00.01 uniwersalnego czasu koordynowanego (czasu UTC) w dniu 1 czerwca a godziną 24.00 czasu UTC w dniu 31 grudnia na obszarze opisanym w tabeli 2 i przedstawionym na rysunku 1(2) zawartych w CEM, o których mowa w pkt 7 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
5. Wszystkie połowy krewetki północnej w rejonie 3L są prowadzone na głębokości większej niż 200 metrów. Połowy na obszarze podlegającym regulacji są ograniczone do obszaru na wschód od linii wyznaczonej przez współrzędne opisane w tabeli 3 i przedstawione na rysunku 1(3) zawartych w CEM, o których mowa w pkt 8 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
6. Każdy statek, który prowadził połowy krewetki północnej w rejonie 3L, lub jego przedstawiciele w jego imieniu, z wyprzedzeniem co najmniej 24 godzin przekazuje właściwemu organowi portowemu zawiadomienie o przewidywanym czasie przybycia i szacowanych ilościach krewetki północnej z danego rejonu, które ma na burcie.

Artykuł 10

Halibut niebieski

1. W odniesieniu do statków o całkowitej długości równej lub większej niż 24 metry prowadzących połowy halibuta niebieskiego w podobszarze 2 i rejonach 3KLMNO zastosowanie mają następujące środki:
 - a) każde państwo członkowskie rozdziela swoją kwotę halibuta niebieskiego między swoje upoważnione statki;
 - b) upoważniony statek wyładowuje połowy halibuta niebieskiego tylko w wyznaczonym porcie umawiającej się strony NAFO. W tym celu każde państwo członkowskie wyznacza na swoim terytorium co najmniej jeden port, w którym upoważnione statki mogą wyładowywać halibuta niebieskiego;
 - c) każde państwo członkowskie przesyła Komisji nazwę każdego wyznaczonego do tego celu portu. Wszelkie zmiany w wykazie tych portów są przesyłane w celu zastąpienia poprzedniego wykazu nie później niż 20 dni przed wejściem tych zmian w życie. Komisja zamieszcza te informacje na stronie internetowej MCS NAFO;
 - d) nie później niż 48 godzin przed przewidywanym czasem przybycia do portu upoważniony statek lub jego przedstawiciel w jego imieniu informuje właściwy organ kontroli rybołówstwa w porcie o przewidywanym czasie przybycia statku, szacowanej łącznej ilości halibuta niebieskiego zatrzymanej na burcie i o rejonie lub rejonach, z których te połowy pochodzą;
 - e) każde państwo członkowskie prowadzi inspekcje każdego wyładunku halibuta niebieskiego w swoich portach, sporządza sprawozdanie z inspekcji w formacie przewidzianym w załączniku IV.C do CEM, o którym mowa w pkt 9 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i wysyła je Komisji z kopią do EFCA, w ciągu 12 dni roboczych od daty zakończenia inspekcji. W sprawozdaniu z kontroli przeprowadzanej przez państwo portu wskazuje się i szczegółowo opisuje wszelkie naruszenia przepisów rozporządzenia, które zostały wykryte podczas inspekcji w porcie. Sprawozdanie zawiera wszystkie dostępne istotne informacje o naruszeniach wykrytych na morzu podczas bieżącego rejsu statku rybackiego poddanego inspekcji. Komisja zamieszcza te informacje na stronie internetowej MCS NAFO.
2. W odniesieniu do upoważnionych statków, które zatrzymały na burcie ponad 50 ton masy w relacji pełnej całkowitego połowu spoza obszaru podlegającego regulacji i które wpływają na obszar podlegający regulacji w celu prowadzenia połowów halibuta niebieskiego, zastosowanie mają następujące procedury:
 - a) najpóźniej 72 godziny przed wplynięciem statku na obszar podlegający regulacji kapitan statku zawiadamia – za pomocą poczty elektronicznej lub faksu – sekretarza wykonawczego NAFO o wielkości połowu na burcie, szerokości i długości geograficznej miejsca, w którym kapitan statku zamierza rozpocząć połowy, oraz o przewidywanym czasie przybycia we wskazane miejsce, a także przekazuje informacje dotyczące możliwości kontaktu ze statkiem rybackim (na przykład za pomocą radia, telefonu satelitarne lub poczty elektronicznej);
 - b) statek inspekcyjny, który zamierza dokonać inspekcji statku rybackiego, zanim ten rozpocznie połowy halibuta niebieskiego, przekazuje temu statkowi rybackiemu oraz sekretarzowi wykonawczemu NAFO informacje dotyczące współrzędnych wyznaczonego miejsca inspekcji znajdującego się nie dalej niż 60 mil morskich od miejsca, w którym kapitan statku planuje rozpocząć połowy, a także odpowiednio informuje inne statki inspekcyjne, które mogą prowadzić operacje na obszarze podlegającym regulacji;
 - c) statek rybacki, który został poinformowany zgodnie z lit. b):
 - (i) kieruje się na wyznaczone miejsce inspekcji; oraz
 - (ii) zapewnia, aby plan rozmieszczenia i mocowania połowu na burcie w momencie wejścia na obszar podlegający regulacji spełniał wymogi art. 25 ust. 5 i był na żądanie udostępniany inspektorom;

- d) statek rybacki nie może rozpocząć połowów przed inspekcją, o której mowa w niniejszym artykule, chyba że:
- (i) nie otrzyma żadnego zawiadomienia w ciągu 72 godzin od zawiadomienia, które przekazał zgodnie z lit. a); lub
 - (ii) w ciągu 3 godzin od przybycia statku rybackiego na wyznaczone miejsce inspekcji statek inspekcyjny nie rozpoczął planowanej inspekcji.
3. Zakazuje się wyładunków halibuta niebieskiego ze statków krajów niebędących umawiającą się stroną, które to statki prowadziły działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji.

Artykuł 11

Kałamarnica

Zakazuje się połowów kałamarnicy w okresie od godziny 00.01 czasu UTC w dniu 1 stycznia do godziny 24.00 czasu UTC w dniu 30 czerwca w podobszarach 3 i 4.

Artykuł 12

Ochrona rekinów i zarządzanie nimi

1. Państwa członkowskie zgłaszają wszystkie połowy rekinów, w tym dostępne dane historyczne, zgodnie z procedurami raportowania połowu i nakładu połowowego określonymi w art. 25.
2. W odniesieniu do wszystkich obserwowanych zaciągów zawierających rekiny polarne obserwatorzy rejestrują ich liczbę, a także szacowaną masę i zmierzoną długość (szacowaną długość, jeżeli nie można zmierzyć długości) w każdym zaciągu lub stawianiu, płęć oraz oznaczenie połowu (żywy, martwy lub nieznan) każdego z osobników rekina polarnego.
3. Zakazuje się:
 - a) odcinania płetw rekinom na statkach;
 - b) zatrzymywania na burcie, przeladowywania lub wyładowywania płetw rekina całkowicie odciętych od tuszy.
4. Bez uszczerbku dla ust. 1 oraz aby ułatwić składowanie na burcie, płetwy rekinów mogą być częściowo podcięte i złożone płasko na tuszy.
5. Żaden statek rybacki nie zatrzymuje na burcie, nie przeladowuje ani nie wyładowuje płetw pozyskanych z naruszeniem niniejszego artykułu.
6. W przypadku ukierunkowanych połowów rekinów każde państwo członkowskie zachęca każdy statek podnoszący jego banderę do uwalniania żywych rekinów (zwłaszcza młodych), które nie są przeznaczone do wykorzystania jako żywność lub na własne potrzeby.
7. W miarę możliwości państwa członkowskie:
 - a) podejmują badania, aby określić metody poprawy selektywności narzędzi połowowych w celu ochrony rekinów;
 - b) prowadzą badania dotyczące kluczowych parametrów biologicznych i ekologicznych, historii życia, charakterystyki behawioralnej i tras wędrówek, jak również dotyczące określenia potencjalnego mapowania najważniejszych gatunków rekina oraz ich obszarów rozrodu i obszarów dojrzewania narybku.
8. Państwa członkowskie przekazują wyniki tych badań Komisji, która z kolei przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO.

Artykuł 13

Rozmiary oczek sieci

1. Do celów niniejszego artykułu rozmiar oczka sieci jest mierzony przy użyciu przyrządów pomiarowych określonych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 517/2008⁽¹⁵⁾, zgodnie z załącznikiem III.A do CEM, o którym mowa w pkt 10 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich (Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 5).

2. Żaden statek nie może prowadzić połowów przy użyciu sieci o rozmiarze oczek mniejszym, niż przewidziano dla każdego z poszczególnych gatunków:
 - a) 40 mm w przypadku krewetki północnej i krewetki (PRA);
 - b) 60 mm w przypadku kalmara illeksa (SQI);
 - c) 280 mm w worku włoka i 220 mm we wszystkich pozostałych częściach włoka w przypadku rai (SKA);
 - d) 130 mm w przypadku wszystkich innych ryb dennych, wymienionych w załączniku I.C do CEM, o którym mowa w pkt 11 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
 - e) 100 mm w przypadku pelagicznych *Sebastes mentella* (REB) w podobszarze 2 oraz w rejonach 1F i 3K; oraz
 - f) 90 mm w przypadku karmazyna (RED) w połowach z wykorzystaniem włoków pelagicznych w rejonach 3O, 3M i 3LN.
3. Statek prowadzący połowy gatunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, i mający na burcie sieci o rozmiarze oczek mniejszym niż określony w tym ustępie, zapewnia, aby takie sieci były solidnie przymocowane i zasztauowane w sposób wykluczający możliwość ich natychmiastowego użycia podczas tych połowów.
4. Statek prowadzący ukierunkowany połów gatunków innych niż gatunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu może jednak łowić gatunki podlegające regulacji przy użyciu sieci o rozmiarze oczek mniejszym niż określony w tym ustępie pod warunkiem że spełnione będą wymogi dotyczące przyłowów zawarte w art. 7 ust. 3.

Artykuł 14

Stosowanie dodatkowego uzbrojenia i oznaczanie narzędzi

1. We włokach można stosować liny wzmacniające, stropy dzieleniowe i spławiki worka włokowego, o ile to dodatkowe uzbrojenie w żaden sposób nie wpływa na zmniejszenie rozmiaru oczek ani nie blokuje światła oczek.
2. Żaden statek nie może stosować elementów ani urządzeń, które blokują oczka lub zmniejszają ich rozmiar. Statki mogą jednak przymocowywać urządzenia opisane w załączniku III.B „Dozwolone górne fartuchy włoka/łańcuchy przegubowe włoków krewetkowych” do CEM, o którym mowa w pkt 12 załącznika do niniejszego rozporządzenia, do górnej części worka włoka w taki sposób, aby nie blokowały oczek sieci worka włoka, w tym oczek ewentualnych przedłużaczy. Do dolnej części worka włoka można przymocować płótno, tkaninę sieciową lub inny materiał jedynie w takim stopniu, jaki jest niezbędny do zminimalizowania uszkodzeń worka włoka lub zapobiegania im.
3. Statki prowadzące połowy krewetki północnej w rejonie 3L lub 3M stosują kratownice sortujące lub kratownice o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 22 mm. Statki prowadzące połowy krewetki północnej w rejonie 3L są ponadto wyposażone w łańcuchy przegubowe o długości co najmniej 72 cm, mierzone zgodnie z załącznikiem III.B do CEM, o którym mowa w pkt 12 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
4. W przypadku połowów na obszarach, o których mowa w art. 18 ust. 1, dozwolone są jedynie włoki pelagiczne.
5. Żaden statek rybacki:
 - a) nie może stosować narzędzi, które nie są oznaczone zgodnie z powszechnie przyjętymi normami międzynarodowymi, w szczególności z Konwencją z 1967 roku o prowadzeniu działań połowowych na północnym Oceanie Atlantyckim; lub
 - b) nie może rozmieszczać boi znakowych ani podobnych obiektów, które unoszą się na powierzchni wody i służą do wskazywania położenia umocowanych narzędzi połowowych, bez uwidocznienia numeru rejestracyjnego statku.

Artykuł 15

Utracone lub porzucone narzędzia połowowe, wyławianie narzędzi połowowych

1. Kapitan statku prowadzącego połowy na obszarze podlegającym regulacji:
 - a) ma na statku rybackim sprzęt do wyławiania utraconych narzędzi;
 - b) jeżeli narzędzie lub jego część zostały utracone, jak najszybciej podejmuje wszelkie zasadne wysiłki w celu jego wyłowienia; oraz
 - c) nie porzuca umyślnie narzędzi połowowych, z wyjątkiem sytuacji uzasadnionych względami bezpieczeństwa.

2. Jeżeli utraconych narzędzi nie można wyłowić, kapitan statku w ciągu 24 godzin przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:

- a) nazwę i sygnał wywoławczy statku;
- b) rodzaj utraconych narzędzi;
- c) ilość utraconych narzędzi;
- d) godzinę utraty narzędzi;
- e) miejsce utraty narzędzi; oraz
- f) środki podjęte przez statek w celu wyłowienia utraconych narzędzi.

3. Po wyłowieniu utraconych narzędzi kapitan statku w ciągu 24 godzin przekazuje państwu członkowskiemu bandery następujące informacje:

- a) nazwę i sygnał wywoławczy statku, który wyłowił narzędzia;
- b) nazwę i sygnał wywoławczy statku, który utracił narzędzia (jeżeli są znane);
- c) rodzaj wyłowionych narzędzi;
- d) ilość wyłowionych narzędzi;
- e) godzinę wyłowienia narzędzi; oraz
- f) miejsce wyłowienia narzędzi.

4. Państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 2 i 3, Komisji, która z kolei przekazuje je sekretarzowi wykonawczemu NAFO.

Artykuł 16

Wymogi dotyczące minimalnego rozmiaru ryb

1. Żaden statek nie zatrzymuje na burcie ryb o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar ustanowiony zgodnie z załącznikiem I.D do CEM, o którym mowa w pkt 13 załącznika do niniejszego rozporządzenia; takie ryby są niezwłocznie wrzucane do morza.
2. Przetworzone ryby, które są mniejsze od równoważnika długości przewidzianego dla danego gatunku w załączniku I.D do CEM, o którym mowa w pkt 13 załącznika do niniejszego rozporządzenia, uznaje się za pochodzące z ryb o rozmiarze mniejszym niż minimalny rozmiar ryb przewidziany dla danego gatunku.
3. W przypadku gdy liczba ryb niewymiarowych w pojedynczym zaciągu przekroczy 10 % całkowitej liczby ryb w tym zaciągu, statek podczas swojego kolejnego zaciągu zachowuje odległość minimum 5 mil morskich od każdego miejsca poprzedniego zaciągu.

ROZDZIAŁ III

OCHRONA WRAŻLIWYCH EKOSYSTEMÓW MORSKICH NA OBSZARZE PODLEGAJĄCYM REGULACJI PRZED POŁOWAMI DENNYMI

Artykuł 17

Mapa śladu połowowego (istniejące obszary połowów dennych)

Na mapie istniejących obszarów połowów dennych występujących na obszarze podlegającym regulacji, przedstawionej na rysunku 2 zawartym w CEM, o którym mowa w pkt 2 załącznika do niniejszego rozporządzenia, granicę tych obszarów po stronie zachodniej wyznacza granica wyłącznej strefy ekonomicznej Kanady, a po stronie wschodniej – współrzędne przedstawione w tabeli 4 zawartej w CEM, o której mowa w pkt 1 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Obszarowe ograniczenia połowów dennych

1. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na żadnym z obszarów przedstawionych na rysunku 3 zawartym w CEM, o którym mowa w pkt 14 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i ustalonych poprzez połączenie – w kolejności numerycznej i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 5 zawartej w CEM, o której mowa w pkt 15 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarze rejonu 30 przedstawionym na rysunku 4 zawartym w CEM, o którym mowa w pkt 16 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i określonym poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 6 zawartej w CEM, o której mowa w pkt 17 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

3. Do dnia 31 grudnia 2020 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarach 1–13 przedstawionych na rysunku 5 zawartym w CEM, o którym mowa w pkt 18 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i określonych poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 7 zawartej w CEM, o której mowa w pkt 19 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

4. Do dnia 31 grudnia 2018 r. żaden statek nie może prowadzić połowów dennych na obszarze 14 przedstawionym na rysunku 5 zawartym w CEM, o którym mowa w pkt 18 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i określonych poprzez połączenie – w porządku liczbowym i kończąc na współrzędnej 1 – współrzędnych wskazanych w tabeli 7 zawartej w CEM, o której mowa w pkt 19 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Denne zwiady rybackie

1. Denne zwiady rybackie są poprzedzone zwiadami prowadzonymi zgodnie z protokołem zwiadów rybackich określonym w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w pkt 20 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów ewaluacji państwa członkowskie, których statki zamierzają rozpocząć denne zwiady rybackie:

- a) przekazują Komisji powiadomienie o zamiarze prowadzenia dennych zwiadów rybackich zgodnie z załącznikiem I.E do CEM, o którym mowa w pkt 21 załącznika do niniejszego rozporządzenia, wraz z oceną wymaganą na podstawie art. 20 ust. 1;
- b) przedstawiają Komisji sprawozdanie z rejsu stanowiącego denny zwiad rybacki, zgodnie z załącznikiem I.E do CEM, o którym mowa w pkt 22 załącznika do niniejszego rozporządzenia, w ciągu dwóch miesięcy od daty zakończenia dennych zwiadów rybackich.

3. Kapitan statku:

- a) rozpoczyna denne zwiady rybackie dopiero po uzyskaniu pozwolenia zgodnie z przyjętymi przez komisję NAFO środkami ochrony i zarządzania mającymi na celu zapobieganie znaczącemu niekorzystnemu oddziaływaniu zwiadów rybackich na wrażliwe ekosystemy morskie;
- b) na czas prowadzenia dennych zwiadów rybackich zapewnia obecność obserwatora naukowego na statku.

Artykuł 20

Ocena wstępna proponowanych dennych zwiadów rybackich

1. Państwo członkowskie, które zamierza uczestniczyć w dennych zwiadach rybackich, na poparcie swojego wniosku przedkłada ocenę wstępną znanego i przewidywanego oddziaływania, jakie połowy denne, które będą prowadzone przez statki podnoszące jego banderę, będą miały na wrażliwe ekosystemy morskie.

2. Ocena wstępna, o której mowa w ust. 1, musi:

- a) zostać przesłana Komisji nie później niż tydzień przed rozpoczęciem czerwcowego posiedzenia rady naukowej NAFO;
- b) uwzględniać elementy oceny proponowanych dennych zwiadów rybackich zgodnie z załącznikiem I.E do CEM, o których mowa w pkt 23 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Napotkanie gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich

1. Napotkanie gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich definiuje się jako połów na określony zestaw narzędzi (na przykład włók ciągniony, takle lub sieci skrzelowe) w ilości większej niż 7 kg piórowki lub 60 kg innego żywego koralu lub 300 kg gąbek.

2. Każde państwo członkowskie wymaga, aby kapitanowie statków podnoszących jego banderę i prowadzących połowy denne na obszarze podlegającym regulacji dokonywali oceny ilościowej gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich w przypadku napotkania podczas operacji połowowych elementów, które świadczą o obecności gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich, zgodnie z częścią VI załącznika I.E do CEM, o którym mowa w pkt 3 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

3. Jeżeli ilość gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich złowionych w trakcie operacji połowowych, o których mowa w ust. 2 (takich jak zaciąg włoka lub stawianie sieci skrzelowych lub takli), przekracza progi określone w ust. 1, kapitan statku:

- a) niezwłocznie składa właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery będącego umawiającą się stroną sprawozdanie zawierające pozycję wskazaną przez statek, wyznaczoną przez koniec zestawu ciągnionego lub stacjonarnego albo inną pozycję najbliższą dokładnego położenia napotkanego wrażliwego ekosystemu morskiego, a także zawierające informacje o napotkanym gatunku wskaźnikowym wrażliwych ekosystemów morskich i jego ilości (kg); oraz
- b) przerywa połowy i oddala się o co najmniej 2 mile morskie, licząc od końca zestawu ciągnionego/stacjonarnego, w kierunku miejsca, gdzie możliwość dalszego napotkania jest najmniej prawdopodobna. W tym celu kapitan statku dokonuje możliwie najlepszej oceny sytuacji w oparciu o wszystkie dostępne źródła informacji.

4. Każde państwo członkowskie wymaga, aby obserwator mający odpowiednią wiedzę naukową, skierowany zgodnie z art. 19 ust. 3 lit. b) na obszary znajdujące się poza śladem połowowym:

- a) klasyfikował koralce, gąbki i inne organizmy do najniższego możliwego poziomu taksonomicznego za pomocą formularza danych zwiadów rybackich zawartego w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w pkt 24 załącznika do niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) przekazywał wyniki tej klasyfikacji kapitanowi statku w celu ułatwienia oceny ilościowej, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

5. Każde państwo członkowskie:

- a) niezwłocznie przekazuje Komisji sprawozdanie w sprawie napotkania złożone przez kapitana statku, jeżeli ilość gatunków wskaźnikowych wrażliwych ekosystemów morskich złowionych w trakcie operacji połowowych (takich jak zaciąg włoka, zestawu ciągnionego lub stacjonarnego lub stawianie sieci skrzelowych lub takli) przekracza progi określone w ust. 1;
- b) niezwłocznie wydaje wszystkim statkom rybackim podnoszącym jego banderę ostrzeżenie o napotkaniu; oraz
- c) po otrzymaniu zawiadomienia od Komisji wprowadza, w miarę możliwości, tymczasowe zamknięcia obszaru w promieniu dwóch mil od pozycji zgłoszonego napotkania wrażliwych ekosystemów morskich poza śladem połowowym.

Po otrzymaniu zawiadomienia od NAFO Komisja może ponownie otworzyć tymczasowo zamknięte obszary.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI DOTYCZĄCE STATKÓW I CZARTEROWANIE

Artykuł 22

Wymogi dotyczące statków

1. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji drogą elektroniczną następujące informacje:

- a) wykaz statków podnoszących jego banderę, które dane państwo może upoważnić do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji (zwanych dalej „statkami zgłoszonymi”), w formacie przewidzianym w załączniku II.C1 do CEM, o którym mowa w pkt 25 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- b) informacje o wszelkich statkach usuniętych z wykazu statków zgłoszonych, niezwłocznie, w formacie przewidzianym w załączniku II.C2 do CEM, o którym mowa w pkt 26 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

2. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, chyba że:

- a) jest umieszczony w wykazie jako statek zgłoszony;
- b) uzyskał numer IMO; oraz
- c) uzyskał upoważnienie od państwa członkowskiego bandery do prowadzenia takiej działalności połowowej („upoważniony statek”).

3. Żadne państwo członkowskie nie może upoważnić statku rybackiego podnoszącego jego banderę do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, o ile państwo to nie jest w stanie skutecznie pełnić swoich obowiązków państwa bandery w odniesieniu do danego statku.

4. Każde państwo członkowskie zarządza liczbą upoważnionych statków oraz ich nakładami połowowymi w taki sposób, aby należycie uwzględniać uprawnienia do połowów przyznane temu państwu członkowskiemu na obszarze podlegającym regulacji.

5. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji w formie elektronicznej:

a) indywidualne upoważnienie dla każdego statku z wykazu statków zgłoszonych, który państwo to upoważniło do prowadzenia działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, w formacie określonym w załączniku II.C3 do CEM, o którym mowa w pkt 27 załącznika do niniejszego rozporządzenia, nie później niż 40 dni przed rozpoczęciem działalności połowowej w danym roku kalendarzowym.

W każdym upoważnieniu wskazuje się w szczególności początkową i końcową datę jego ważności oraz gatunki, których połowy ukierunkowane są dozwolone, chyba że są one zwolnione zgodnie z załącznikiem II.C3 do CEM, o którym mowa w pkt 27 załącznika do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli statek zamierza dokonywać połowów gatunków podlegających regulacji, o których mowa w obowiązujących uprawnieniach do połowów, wskazanie to dotyczy danego stada, przy czym gatunek podlegający regulacji jest powiązany z obszarem, którego te połowy dotyczą;

b) zawieszenie upoważnienia, w formacie przewidzianym w załączniku II.C4 do CEM, o którym mowa w pkt 28 załącznika do niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie w przypadku cofnięcia danego upoważnienia lub wprowadzenia zmian do jego treści, w przypadku gdy cofnięcie lub zmiany mają miejsce w okresie jego ważności;

c) wznowienie zawieszonych upoważnienia, przekazanego zgodnie z procedurą określoną w lit. a).

6. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby okres ważności upoważnienia pokrywał się z okresem poświadczenia w odniesieniu do planu ładowni, o którym mowa w ust. 10 i 11.

7. Każdy statek rybacki nosi oznaczenia, które mogą być łatwo zidentyfikowane zgodnie z przyjętymi standardami międzynarodowymi, takimi jak standardowe specyfikacje FAO dotyczące oznakowania i identyfikacji statków rybackich.

8. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności na obszarze podlegającym regulacji, jeżeli nie znajdują się na nim ważne dokumenty wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego bandery, określające co najmniej następujące dane dotyczące statku:

a) jego nazwę, jeżeli dotyczy;

b) literę(-y) portu lub okręgu, w którym statek jest zarejestrowany, jeżeli istnieje;

c) jego numer(-y) rejestracyjny(-e);

d) numer IMO;

e) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy, jeżeli istnieje;

f) imię i nazwisko oraz adres właściciela(-i) i, w odpowiednim przypadku, osób czarterujących;

g) długość całkowitą;

h) moc silnika;

i) plan ładowni, o którym mowa w ust. 10; oraz

j) szacowaną pojemność zamrażania lub certyfikację układu chłodniczego.

9. Żaden statek rybacki nie może prowadzić działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, jeżeli nie znajduje się na nim dokładny i aktualny plan ładowni, poświadczony przez właściwy organ lub uznany przez jego państwo członkowskie bandery.

10. Plan ładowni:

a) jest sporządzony w formie szkicu lub opisu miejsca przechowywania ryb z uwzględnieniem pojemności składowej każdego miejsca przechowywania ryb w metrach sześciennych; szkic ten zawiera przekrój podłużny statku, w tym plan każdego pokładu, na którym znajduje się miejsce przechowywania ryb, a także miejsca, w których znajdują się zamrażarki;

b) wskazuje w szczególności położenie wszystkich drzwi, luków i wszelkich innych punktów dostępu do każdego z miejsc przechowywania ryb, z uwzględnieniem grodzi;

- c) wskazuje podstawowe wymiary zbiorników na ryby (zbiorników ze schłodzoną wodą morską) oraz w przypadku każdego z nich – kalibrację w metrach sześciennych na odcinkach co 10 cm; oraz
 - d) zawiera wyraźnie określoną rzeczywistą skalę szkicu.
11. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby plany ładowni jego upoważnionych statków były co dwa lata poświadczane przez właściwy organ.

Artykuł 23

Umowy czarterowe

1. Na potrzeby niniejszego artykułu „czarterująca umawiająca się strona” oznacza umawiającą się stronę, która dysponuje przydziałem zgodnie z załącznikiem I.A i załącznikiem I.B do CEM, lub państwo członkowskie, któremu przyznano uprawnienia do połowów, a „państwo członkowskie bandery” oznacza państwo członkowskie, w którym czarterowany statek jest zarejestrowany.
2. Całość lub część przydziału połowowego przyznanego czarterującej umawiającej się stronie może zostać odłowiona przy wykorzystaniu wyczarterowanego upoważnionego statku (zwanego dalej „statkiem wyczarterowanym”) podnoszącego banderę państwa członkowskiego, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) państwo członkowskie bandery wyraziło pisemną zgodę na zawarcie umowy czarterowej;
 - b) umowa czarterowa jest ograniczona do jednego statku rybackiego przypadającego na państwo członkowskie bandery w danym roku kalendarzowym;
 - c) czas trwania operacji połowowych zgodnie z umową czarterową nie przekracza w sumie sześciu miesięcy w danym roku kalendarzowym; oraz
 - d) statek wyczarterowany nie został wcześniej uznany za statek prowadzący połowy NNN.
3. Cały połów i przyłów dokonany przez statek wyczarterowany zgodnie z umową czarterową jest przypisany czarterującej umawiającej się stronie.
4. Państwo członkowskie bandery nie może upoważnić statku wyczarterowanego, który prowadzi operacje połowowe zgodnie z umową czarterową, do jednoczesnego poławiania jakiegokolwiek części przydziału tego państwa członkowskiego bandery lub jednoczesnego poławiania na podstawie innych ustaleń czarterowych.
5. Nie można dokonywać przeładunku na morzu bez uzyskania uprzedniej zgody czarterującej umawiającej się strony, która zapewnia, aby dokonanie takiego przeładunku odbywało się pod nadzorem obserwatora obecnego na statku.
6. Przed rozpoczęciem obowiązywania umowy czarterowej państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji na piśmie swoją zgodę na umowę czarterową.
7. Państwo członkowskie bandery zgłasza Komisji następujące zdarzenia niezwłocznie po wystąpieniu dowolnego z nich:
 - a) rozpoczęcie operacji połowowych objętych umową czarterową;
 - b) zawieszenie operacji połowowych objętych umową czarterową;
 - c) ponowne podjęcie uprzednio zawieszonych operacji połowowych objętych umową czarterową;
 - d) zakończenie operacji połowowych objętych umową czarterową.
8. Państwo członkowskie bandery prowadzi osobny zapis danych dotyczących połowów i przyłówów dokonywanych podczas operacji połowowych zgodnie z każdym czarterem statku podnoszącego jego banderę i zgłasza je czarterującej umawiającej się stronie i Komisji.
9. Na statku wyczarterowanym przechowywane są stale dokumenty poświadczających następujące informacje:
 - a) nazwa, rejestracja państwa bandery, numer IMO i państwo bandery statku;
 - b) wcześniejsze nazwy i państwa bandery statku, jeżeli dotyczy;
 - c) imię i nazwisko oraz adres właściciela(-i) oraz operatorów statku;
 - d) kopia umowy czarterowej i wszelkich upoważnień do połowów lub licencji, które czarterująca umawiająca się strona wydała statkowi wyczarterowanemu; oraz
 - e) przydział przyznany danemu statkowi.

ROZDZIAŁ V

MONITOROWANIE POŁÓWÓW*Artykuł 24***Wymogi dotyczące etykietowania produktów**

1. Po przetworzeniu wszystkie gatunki złowione na obszarze podlegającym regulacji są etykietowane w taki sposób, aby można było odczytać każdą nazwę gatunku oraz kategorię produktu. Etykietowanie wszystkich gatunków musi zawierać następujące dane:
 - a) nazwa statku łowczego;
 - b) kod alfa-3 dla każdego gatunku wymienionego w załączniku I.C do CEM, o którym mowa w pkt 11 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
 - c) w przypadku krewetki północnej – data złowienia;
 - d) obszar podlegający regulacji i rejon połowu; oraz
 - e) kod postaci produktu zgodnie z wykazem w załączniku II.K do CEM, o którym mowa w pkt 29 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Etykiety są trwale umieszczone, naniesione w formie stempla lub zapisane na opakowaniu podczas sztauowania, a ich wielkość umożliwia odczytanie danych przez inspektorów w zwykłym trybie wykonywania ich obowiązków.
3. Tusz stosowany na etykietach ma kolor kontrastujący z tłem.
4. Każde opakowanie obejmuje jedynie:
 - a) jedną kategorię postaci produktu;
 - b) jeden rejon połowów;
 - c) jedną datę połowu (w przypadku krewetki północnej); oraz
 - d) jeden gatunek.

*Artykuł 25***Monitorowanie połowów**

1. Na potrzeby monitorowania połowów każdy statek rybacki prowadzi dziennik połowowy, dziennik produkcyjny oraz plan rozmieszczenia i mocowania, w których odnotowuje się działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji:
2. Każdy statek rybacki prowadzi dziennik połowowy, który jest przechowywany na statku przez co najmniej 12 miesięcy i w którym zgodnie z załącznikiem II.A do CEM, o którym mowa w pkt 30 załącznika do niniejszego rozporządzenia i w którym:
 - a) dokładnie odnotowuje się połowy z każdego zaciągu/stawiania w odniesieniu do najmniejszego obszaru geograficznego, dla którego przydzielono kwotę;
 - b) określa się rozporządzenie połowem z każdego zaciągu/stawiania z uwzględnieniem ilości (w kg masy w relacji pełnej) każdego stada zatrzymywanej na burcie, odrzuconej, wyładowanej lub przeładowanej podczas bieżących rejsów połowowych.
3. Każdy statek rybacki prowadzi dziennik produkcyjny, który jest przechowywany na statku przez co najmniej 12 miesięcy i w którym:
 - a) odnotowuje się dzienną całkowitą produkcję dla każdego gatunku i rodzaju produktu w kg za poprzedni dzień od godziny 00.01 czasu UTC do godziny 24.00 czasu UTC;
 - b) odnotowuje się produkcję dla każdego gatunku i rodzaju produktu w odniesieniu do najmniejszego obszaru geograficznego, dla którego przydzielono kwotę;
 - c) prowadzi się wykaz współczynników przeliczeniowych wykorzystanych do przekształcenia masy produkcyjnej każdego rodzaju produktu na masę w relacji pełnej przy zapisywaniu jej w dzienniku połowowym;
 - d) oznacza się każdy wpis zgodnie z art. 24.

4. Każdy statek rybacki, z należyтым uwzględnieniem bezpieczeństwa i odpowiedzialności nawigacyjnej kapitana statku, musi sztautować cały połów dokonany na obszarze podlegającym regulacji oddzielnie od całego połowu dokonanego poza obszarem podlegającym regulacji, a także zapewnia, aby połowy te były wyraźnie od siebie oddzielone za pomocą tworzywa sztucznego, sklejki lub tkaniny sieciowej.

5. Każdy statek rybacki prowadzi plan rozmieszczenia i mocowania, który:

a) wyraźnie określa:

- (i) położenie i ilość (wyrażoną jako masa produktu w kg) każdego gatunku przechowywanego w każdej ładowni ryb;
- (ii) miejsce przechowywania w każdej ładowni krewetki złowionej w rejonie 3L i rejonie 3M, z uwzględnieniem ilości krewetki w kg w podziale według rejonu pochodzenia;
- (iii) górny widok produktu w każdej ładowni ryb;

b) jest codziennie aktualizowany o dane z dnia poprzedniego, liczonego od godziny 00.01 czasu UTC do godziny 24.00 czasu UTC; oraz

c) jest przechowywany na statku, dopóki wszystkie połowy nie zostaną wyładowane ze statku.

6. Każdy statek rybacki, zgodnie z formatem i treścią przewidzianą dla każdego rodzaju raportu w załączniku II.D i załączniku II.F do CEM, o których mowa w pkt 31 i 32 załącznika do niniejszego rozporządzenia, przesyła drogą elektroniczną do swojego ośrodka monitorowania rybołówstwa raporty dotyczące:

a) połowów w momencie wejścia (COE): wielkości połowów na burcie, w podziale na gatunki, w momencie wejścia na obszar podlegający regulacji, przekazywane co najmniej sześć godzin przed wejściem statku;

b) połowów w momencie wyjścia (COX): wielkości połowów na burcie, w podziale na gatunki, w momencie wyjścia z obszaru podlegającego regulacji, przekazywane co najmniej sześć godzin przed wyjściem statku;

c) połowów (CAT): wielkości połowów zatrzymanych i wielkości odrzutów w podziale na gatunki, za dzień poprzedzający sporządzenie sprawozdania, w podziale na rejony (w tym połowy o wyniku zerowym), przesyłane codziennie przed godziną 12.00 czasu UTC; połowy o wyniku zerowym i zerowy odrzut w odniesieniu do wszystkich gatunków są raportowane za pomocą kodu alfa-3 MZZ (gatunki morskie niesklasyfikowane), a ich ilość jest oznaczana jako „0”, jak ilustrują następujące przykłady (//CA/MZZ 0//oraz//RJ/MZZ 0//);

d) połowów na burcie (COB): w przypadku każdego statku prowadzącego połowy krewetki północnej w rejonie 3L, przed wejściem do rejonu 3L lub wyjściem z niego, przekazywane godzinę przed przekroczeniem granicy rejonu 3L;

e) przeładunku (TRA):

(i) w przypadku statku przekazującego – przekazywane co najmniej dwadzieścia cztery godziny przed dokonaniem przeładunku, oraz

(ii) w przypadku statku przyjmującego – nie później niż godzinę po dokonaniu przeładunku;

f) portu wyładunku (POR): w przypadku statku, na który dokonano przeładunku, co najmniej dwadzieścia cztery godziny przed każdym wyładunkiem.

Połowy gatunków wymienionych w załączniku I.C do CEM, w przypadku których całkowita masa w relacji pełnej na burcie jest mniejsza niż 100 kg, z wyjątkiem rekinów, mogą być one raportowane za pomocą kodu alfa-3 MZZ (gatunki morskie niesklasyfikowane). Wszystkie rekiny są w miarę możliwości raportowane na poziomie gatunku zgodnie z przypisanym im kodem alfa-3 przedstawionym w załączniku I.C do CEM lub, jeżeli nie jest zawarty w załączniku I do CEM, w wykazie gatunków na potrzeby statystyki rybołówczej w ramach ASFIS prowadzonym przez FAO. Kiedy raportowanie na poziomie gatunku nie jest możliwe, gatunki rekina zapisuje się albo jako koleniokształtne (SHX), albo koleniowate (DGX), w stosownych przypadkach i zgodnie z kodem alfa-3 przedstawionym w załączniku I.C do CEM, o którym mowa w pkt 11 załącznika do niniejszego rozporządzenia. Zapisuje się także szacowaną masę każdego złowionego rekina w każdym zaciągu lub stawianiu.

7. Raporty, o których mowa w ust. 6, można anulować za pomocą raportu anulującego w formacie określonym w załączniku II.F (8) do CEM, o którym mowa w pkt 32 załącznika do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli którykolwiek z wyżej wymienionych raportów poddawany jest korekcie, niezwłocznie po raporcie anulującym wysyła się nowy raport, w terminach ustalonych w niniejszym artykule.

Ośrodek monitorowania rybołówstwa danego państwa bandery niezwłocznie przekazuje Komisji swoje potwierdzenie anulowania raportu w odniesieniu do statków podnoszących jego banderę.

8. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby ośrodek monitorowania rybołówstwa tego państwa niezwłocznie po otrzymaniu przesłał drogą elektroniczną raport, o którym mowa w ust. 6, sekretarzowi wykonawczemu NAFO w formacie przewidzianym w załączniku II.D do CEM, o którym mowa w pkt 31 załącznika do niniejszego rozporządzenia, z kopią do Komisji i EFCA.

9. Każde państwo członkowskie:
- zglasza swoje wstępne miesięczne połowy w podziale na gatunek i obszar stada, a także swoje wstępne miesięczne dni połowowe w odniesieniu do krewetki północnej w rejonie 3M, niezależnie od tego, czy ma kwotę lub przydział nakładu w przypadku danych stad; państwo członkowskie przekazuje te sprawozdania Komisji w ciągu 20 dni od końca miesiąca kalendarzowego, w którym dokonano połowu;
 - zapewnia, aby informacje zawarte w dzienniku połowowym były przedkładane Komisji w formacie pliku XML lub Microsoft Excel w ciągu 60 dni po zakończeniu każdego rejsu połowowego i aby zawierały one co najmniej informacje wymienione w załączniku II.N do CEM, o którym mowa w pkt 33 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

System monitorowania statków (VMS)

- Każdy statek rybacki prowadzący połowy na obszarze podlegającym regulacji jest wyposażony w urządzenie do monitorowania satelitarne, które umożliwia ciągłe automatyczne przesyłanie informacji o pozycji do jego ośrodka monitorowania rybołówstwa na lądzie, co najmniej raz na godzinę, wraz z następującymi danymi VMS:
 - identyfikacją statku;
 - długością i szerokością geograficzną ostatniej pozycji statku, z dopuszczalnym marginesem błędu nie większym niż 500 metrów i przedziałem ufności wynoszącym 99 %;
 - datą i godziną ustalenia pozycji (zgodnie z czasem UTC); oraz
 - kursem/kierunkiem statku i jego prędkością.
- Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego ośrodek monitorowania rybołówstwa:
 - otrzymywał dane dotyczące pozycji, o których mowa w ust. 1, i zapisywał je, używając następujących 3-literowych kodów:
 - „ENT” – pierwsza pozycja VMS przekazywana przez każdy statek przy wejściu na obszar podlegający regulacji;
 - „POS” – wszystkie następne pozycje VMS przekazywane przez każdy statek z obszaru podlegającego regulacji; oraz
 - „EXI” – pierwsza pozycja VMS przekazywana przez każdy statek po wyjściu z obszaru podlegającego regulacji;
 - był wyposażony w sprzęt komputerowy i oprogramowanie umożliwiające automatyczne przetwarzanie i elektroniczne przesyłanie danych, a także aby stosował procedury tworzenia kopii zapasowych i odzyskiwania danych oraz zapisywał dane otrzymane od statków rybackich w formie umożliwiającej ich komputerowe odczytanie i przechowywał je przez co najmniej trzy lata; oraz
 - przekazywał Komisji i EFCA swoją nazwę, adres, numer telefonu, numer teleksu, adres e-mail lub numer faksu, a także niezwłocznie przysyłał informacje o wszelkich wprowadzonych do nich zmianach.
- Każde państwo członkowskie ponosi wszystkie koszty związane ze swoim systemem monitorowania statków.
- W przypadku gdy inspektor zauważy na obszarze podlegającym regulacji statek rybacki, o którym nie otrzymał danych zgodnie z ust. 1, 2 lub 8, informuje o tym kapitana tego statku i Komisję.
- Państwo członkowskie zapewnia, aby kapitan statku lub właściciel statku rybackiego podnoszącego jego banderę lub jego przedstawiciel zostali poinformowani o podejrzeniu, że urządzenie do monitorowania satelitarne tego statku prawdopodobnie jest uszkodzone lub nie działa.
- W przypadku awarii sprzętu monitorowania satelitarne kapitan statku zapewnia jego naprawę lub wymianę w ciągu jednego miesiąca od wystąpienia awarii, a jeżeli rejs połowowy trwa dłużej niż jeden miesiąc, zapewnia, by naprawy lub wymiany dokonano przy najbliższym wejściu statku do portu.
- Żaden statek rybacki nie może rozpocząć rejsu połowowego, jeżeli jego urządzenie do monitorowania satelitarne jest uszkodzone.
- Każdy statek rybacki prowadzący połowy, którego urządzenie do monitorowania satelitarne jest uszkodzone, nie rzadziej niż co 4 godziny przekazuje ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego banderę swoją pozycję VMS za pomocą innego dostępnego środka komunikacji, w szczególności satelity, poczty elektronicznej, radia, faksu lub teleksu.

9. Państwo członkowskie bandery zapewnia, aby:
- jego ośrodek monitorowania rybołówstwa przesyłał dane VMS o pozycji sekretarzowi wykonawczemu NAFO, z kopią do Komisji i EFCA, tak szybko jak to możliwe, ale nie później niż w ciągu 24 godzin po ich otrzymaniu; państwo członkowskie może upoważnić statki rybackie podnoszące jego banderę do przekazywania danych VMS o pozycji za pomocą satelity, poczty elektronicznej, radia, faksu lub teleksu bezpośrednio sekretarzowi wykonawczemu NAFO; oraz
 - dane VMS o pozycji przekazane sekretarzowi wykonawczemu NAFO były zgodne z formatem wymiany danych określonym w załączniku II.E do CEM, o którym mowa w pkt 34 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i szczegółowo opisanym w załączniku II.D do CEM, o którym mowa w pkt 31 załącznika do niniejszego rozporządzenia.
10. Każde państwo członkowskie może wykorzystać dane VMS NAFO do działań poszukiwawczo-ratowniczych lub na potrzeby bezpieczeństwa morskiego.

ROZDZIAŁ VI

SYSTEM OBECNOŚCI OBSERWATORÓW

Artykuł 27

Program obecności obserwatorów

- Obserwatorzy są niezależni i bezstronni oraz muszą być przeszkoleni i posiadać wiedzę, umiejętności i zdolności do wykonywania wszystkich zadań, pełnienia wszystkich funkcji i spełniania wszystkich wymogów określonych w niniejszym artykule. Obserwatorzy wykonują swoje obowiązki i pełnią swoje funkcje w sposób bezstronny niezależnie od ich narodowości i od bandery statku i są wolni od niepożądanych wpływów lub korzyści związanych z działalnością połowową dowolnego statku na obszarze podlegającym regulacji.
- Bez uszczerbku dla wyjątku przewidzianego w ust. 3 na każdym statku rybackim prowadzącym działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji zawsze przebywa co najmniej jeden obserwator zgodnie z postanowieniami programu obecności obserwatorów. Statek rybacki nie rozpoczyna połowów, dopóki obserwator nie zajmie miejsca na statku rybackim. Brak obecności obserwatora, jeżeli jest ona wymagana, uznaje się za poważne naruszenie.
- W drodze odstępstwa od ust. 2 i pod warunkiem że NAFO nie zwróciła się o wyższy poziom obecności obserwatorów, państwo członkowskie może zezwolić na to, aby obserwator przebywał na statkach rybackich podnoszących jego banderę w czasie mniej niż 100 %, ale nie mniej niż 25 % rejsów połowowych prowadzonych przez swoją flotę lub dni obecności statków rybackich w obszarze podlegającym regulacji w trakcie danego roku, jeżeli w odniesieniu do statków, na których nie przebywa obserwator, państwo członkowskie bandery:
 - zapewnia, aby dane statki połowiły gatunki w obszarach, w których oczekuje się wystąpienia pomijalnego przyłowy innych gatunków;
 - zapewnia, aby statek spełniał wszystkie wymogi sprawozdawczości w czasie rzeczywistym;
 - dokonyje fizycznej inspekcji lub – w stosownych przypadkach – w inny sposób ocenia w następstwie oceny ryzyka każdy wyładunek danego statku w swoich portach zgodnie z krajowymi procedurami kontroli, monitorowania i nadzoru. Jeżeli zostanie wykryte i potwierdzone jakiegokolwiek naruszenie niniejszego rozporządzenia, państwo członkowskie bandery przygotowuje sprawozdanie z inspekcji w formacie przewidzianym w załączniku IV.C do CEM, o którym mowa w pkt 9 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i jak najszybciej po potwierdzeniu naruszenia przekazuje je Komisji;
 - możliwie jak najwcześniej przed rejsem połowowym przekazuje Komisji następujące informacje:
 - nazwę, numer IMO i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy statku;
 - czynniki, które uzasadniają decyzję o przyznaniu odstępstwa od obecności w 100 %;
 - do dnia 15 lutego każdego roku – w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego – przekazuje Komisji sprawozdanie zawierające porównanie wszystkich odpowiednich rodzajów działalności połowowej wykazujące różnice między rejsami, podczas których na statku przebywał obserwator, a rejsami, z których obserwatora wycofano. Komisja przekazuje te informacje sekretarzowi wykonawczemu NAFO do dnia 1 marca każdego roku.
- W przypadku gdy inspektor wystosuje zawiadomienie o naruszeniu dotyczące statku rybackiego, na którym w momencie wydania zawiadomienia nie ma obserwatora, z wyjątkiem przypadków brak obserwatora zgodnie z ust. 3, wówczas naruszenie to uznaje się za poważne na potrzeby art. 35 ust. 1, a w przypadku gdy państwo członkowskie bandery nie wymaga natychmiastowego skierowania tego statku rybackiego do portu zgodnie z art. 35 ust. 3, niezwłocznie wyznacza obserwatora dla tego statku rybackiego.

5. Każde państwo członkowskie:
 - a) każdego roku przed rozpoczęciem przez statki podnoszące jego banderę połowów w obszarze podlegającym regulacji przesyła Komisji zaktualizowany wykaz obserwatorów (imię i nazwisko oraz numer identyfikacyjny, stosownie do przypadku), których zamierza kierować na statki podnoszące jego banderę prowadzące działalność na obszarze podlegającym regulacji;
 - b) nakłada wymóg przebywania na statkach podnoszących jego banderę obserwatora wpisanego do wykazu, o którym mowa lit. a), zgodnie z programem obecności obserwatorów;
 - c) zapewnia w zakresie, w jakim jest to praktycznie wykonalne, aby poszczególni obserwatorzy nie byli kierowani na kolejne rejsy tego samego statku;
 - d) zapewnia, aby obserwatorzy na morzu byli wyposażeni w niezależne dwustronne urządzenie komunikacyjne;
 - e) podejmuje odpowiednie działania w odniesieniu do statków podnoszących jego banderę, aby zapewnić obserwatorom bezpieczne warunki pracy, ochronę, bezpieczeństwo i opiekę podczas wykonywania ich obowiązków, zgodnie z międzynarodowymi normami lub wytycznymi;
 - f) zapewnia, aby z wszystkimi danymi i informacjami dotyczącymi działalności połowowej zebranymi podczas ich przebywania na statku, w tym sporządzoną dokumentacją fotograficzną i filmową, obserwatorzy postępowali zgodnie z obowiązującymi wymogami poufności.
 6. Państwo członkowskie, po otrzymaniu sprawozdania obserwatora od obserwatora zgłaszającego rozbieżności z CEM lub incydent, w tym wszelkie przypadki utrudniania, zastraszania, ingerencji lub innego uniemożliwiania obserwatorowi wykonywania jego obowiązków, dotyczące statku podnoszącego jego banderę:
 - a) traktuje sprawozdanie jako dokument w najwyższym stopniu wrażliwy i poufny, zachowując obowiązujące wymogi poufności;
 - b) ocenia rozbieżności stwierdzone w sprawozdaniu obserwatora i prowadzi wszelkie uznane za stosowne działania następcze;
 - c) sporządza sprawozdanie z działań następczych i przekazuje je Komisji.
 7. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji:
 - a) nie później niż 24 godziny przed skierowaniem obserwatora na statek rybacki nazwę statku rybackiego i międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy, wraz z imieniem i nazwiskiem oraz, w stosownych przypadkach, numerem identyfikacyjnym danego obserwatora;
 - b) drogą elektroniczną i niezwłocznie po otrzymaniu – dzienne sprawozdanie obserwatora, o którym mowa w ust. 11 lit. e);
 - c) w ciągu 20 dni od przybycia statku do portu – sprawozdanie obserwatora z rejsu, o którym mowa w ust. 11;
 - d) do dnia 15 lutego każdego roku – w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego – sprawozdanie na temat zgodności z obowiązkami określonymi w niniejszym artykule.
 8. Jeżeli na statku rybackim przebywa obserwator z innego państwa członkowskiego lub umawiającej się strony NAFO, obserwator ten składa sprawozdanie państwu członkowskiemu bandery statku.
 9. Jeżeli na statku rybackim, na którym wymagana jest obecność obserwatora, obserwatora nie ma, państwo członkowskie bandery może zezwolić każdej innej umawiającej się stronie, by skierowała obserwatora na ten statek.
 10. Jeżeli podczas pobytu obserwatora stwierdzone zostanie poważne zagrożenie dla niego, państwo członkowskie bandery podejmuje kroki w celu zapewnienia, aby obserwator został ze statku odebrany, jeżeli i do czasu gdy zagrożenie to nie zostanie wyeliminowane.
 11. Obserwator skierowany na statek wykonuje przynajmniej następujące obowiązki:
 - a) w odniesieniu do każdego zaciągu/stawiania dokonuje w formacie określonym w załączniku II.M do CEM, o którym mowa w pkt 35 załącznika do niniejszego rozporządzenia, zapisów (zwanym dalej „sprawozdaniem obserwatora z rejsu”):
 - (i) ilości wszystkich połowów, w podziale na gatunki, w tym w odniesieniu do odrzutów i wskaźników wrażliwych ekosystemów morskich, jak określono w części VI załącznika I.E do CEM, o którym mowa w pkt 3 załącznika do niniejszego rozporządzenia:
 - zapisanych w dziennikach połowowych i produkcyjnych statku,
 - oszacowanych niezależnie przez obserwatora.
- W odniesieniu do zaciągów, w przypadku których nie są możliwe niezależne oszacowania przez obserwatora, odpowiednie pola danych należy pozostawić puste i odnotować w sekcji uwag;

- (ii) wszelkich rozbieżności stwierdzonych między różnymi źródłami danych o połowach;
 - (iii) rodzaj narzędzia, rozmiar oczek sieci, dodatkowe uzbrojenie;
 - (iv) dane dotyczące nakładu połowowego;
 - (v) szerokość i długość geograficzna, głębokość prowadzenia połowów;
 - (vi) w przypadku połowów z wykorzystaniem włoków – czas od zakończenia stawiania narzędzia do rozpoczęcia jego wyławiania. W każdym innym przypadku – czas rozpoczęcia stawiania i zakończenia wyławiania;
- b) monitorują opracowany dla danego statku plan rozmieszczenia i mocowania, o którym mowa w art. 25, i zapisują w sprawozdaniu obserwatora wszelkie stwierdzone rozbieżności;
 - c) zapisują wszelkie zaobserwowane zakłócenia lub ingerencje w VMS;
 - d) ustawiają przyrządy na statku jedynie za zgodą kapitana statku;
 - e) codziennie, niezależnie od tego, czy statek prowadzi połowy czy nie, przed godziną 12.00 czasu UTC przekazują ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery sprawozdanie obserwatora, w podziale na rejony, zgodnie z załącznikiem II.G do CEM, o którym mowa w pkt 36 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
 - f) wykonują wszelkie prace, również do celów naukowych, o które może zwrócić się NAFO;
 - g) przekazują sprawozdanie obserwatora w formie do odczytu komputerowego, w miarę możliwości z załączoną dokumentacją fotograficzną sporządzoną przez obserwatora:
 - (i) państwu członkowskiemu bandery – jak najszybciej po opuszczeniu obszaru podlegającego regulacji, najpóźniej zaś w momencie przybycia statku do portu;
 - (ii) lokalnym portowym organom inspekcyjnym – natychmiast po przybyciu do portu w przypadku inspekcji w porcie;
 - h) oddają się dyspozycji inspektorów na morzu lub w porcie – po przybyciu statku do portu – w celu przeprowadzenia dochodzenia dotyczącego działalności połowowej statku;
 - i) odnosząc się do wszelkich przypadków niezgodności z niniejszym rozporządzeniem:
 - (i) przy użyciu niezależnego dwustronnego urządzenia komunikacyjnego niezwłocznie zgłaszają właściwemu organowi państwa członkowskiego bandery statku wszelkie niezgodności z niniejszym rozporządzeniem, w tym wszelkie przypadki utrudniania, zastraszania, ingerencji lub innego uniemożliwiania obserwatorowi wykonywania jego obowiązków, oraz
 - (ii) prowadzą szczegółową dokumentację, w tym odpowiednią dokumentację fotograficzną i filmową, wszelkich okoliczności i informacji związanych z wszelkimi przypadkami niezgodności z niniejszym rozporządzeniem w celu przekazania ich ośrodkowi monitorowania rybołówstwa państwa członkowskiego bandery przy pierwszej możliwej okazji, najpóźniej zaś po przybyciu statku do portu.

12. Kapitanowie statków podnoszących banderę państwa członkowskiego:

- a) zapewniają taką współpracę i pomoc, jakie mogą być wymagane do umożliwienia obserwatorowi wykonywania jego obowiązków. Współpraca ta obejmuje zapewnianie obserwatorowi wymaganego dostępu do połowu, w tym połowu, który statek może mieć zamiar odrzucić;
- b) zapewniają obserwatorowi wyżywienie i zakwaterowanie o standardzie nie niższym niż standard przysługujący na danym statku oficerom. Jeżeli nie jest dostępne zakwaterowanie oficerskie, obserwatorowi zapewnia się zakwaterowanie o standardzie możliwie najbardziej zbliżonym do oficerskiego, nie niższym jednak niż standard przysługujący załodze;
- c) zapewniają dostęp do wszystkich obszarów operacyjnych statku niezbędny do wykonywania obowiązków przez obserwatora, w tym do ładowni statku, obszarów produkcyjnych, mostka, urzędzeń do przetwarzania odpadów oraz sprzętu nawigacyjnego i komunikacyjnego;
- d) nie utrudniają obserwatorowi wykonywania jego obowiązków, nie zastraszają go, nie ingerują w wykonywanie tych obowiązków, nie wpływają na nie, nie przekupują ani nie próbują przekupić obserwatora;
- e) włączają obserwatora we wszystkie prowadzone na statku ćwiczenia dotyczących nagłych wypadków; oraz
- f) powiadamiają obserwatora, gdy zespół dokonujący inspekcji sygnalizuje zamiar wejścia na statek.

13. O ile nie ustalono inaczej z innymi umawiającymi się stronami NAFO lub państwami członkowskimi bandery, każde państwo członkowskie pokrywa koszty wynagrodzenia skierowanych przez siebie obserwatorów. Państwo członkowskie bandery może zezwolić podmiotom zajmującym się połowami na udział w kosztach wynagrodzenia obserwatorów bez uszczerbku dla ust. 14.

14. Obserwatorzy nie mają interesów finansowych ani nie czerpią korzyści w związku z jakimikolwiek statkami prowadzącymi działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji i są wynagradzani w sposób wykazujący finansową niezależność od takich statków.

15. Informacje, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazać zgodnie z ust. 3 lit. c) i d), ust. 5 lit. a), ust. 6 lit. c) i ust. 7, są przekazywane Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi, który zapewnia, aby informacje te były niezwłocznie przekazywane sekretarzowi wykonawczemu NAFO, w celu ich zamieszczenia na stronie internetowej NAFO.

ROZDZIAŁ VII

WSPÓLNY SYSTEM INSPEKCJI I NADZORU

Artykuł 28

Przepisy ogólne

1. EFCA koordynuje w imieniu Unii działania w zakresie inspekcji i nadzoru. W tym celu może ona w porozumieniu z odnośnymi państwami członkowskimi sporządzać wspólne operacyjne programy inspekcji i nadzoru (zwane dalej „systemem”). Państwa członkowskie, których statki prowadzą połowy na obszarze podlegającym regulacji, przyjmują konieczne środki, by ułatwić wdrożenie systemu, szczególnie pod względem wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz okresów i stref, w których zasoby te mają zostać wykorzystane.

2. Inspekcje i nadzór prowadzone są przez inspektorów wyznaczonych przez państwa członkowskie i zgłaszane do EFCA za pośrednictwem systemu.

3. Państwa członkowskie we współpracy z Komisją i EFCA mogą w drodze wzajemnego porozumienia skierować inspektorów i koordynatorów EFCA wyznaczonych do systemu przez EFCA do jednostki inspekcyjnej innej umawiającej się strony NAFO.

4. W przypadku gdy w dowolnym momencie na obszarze podlegającym regulacji znajduje się jednocześnie więcej niż 15 statków rybackich państw członkowskich, EFCA i państwa członkowskie zapewniają, aby w tym czasie:

- a) na obszarze podlegającym regulacji obecny był inspektor lub inny właściwy organ; lub
- b) na terytorium umawiającej się strony NAFO przylegającym do obszaru objętego konwencją obecny był właściwy organ;
- c) państwa członkowskie niezwłocznie reagowały na każde zawiadomienie o naruszeniu przepisów przez statek rybacki podnoszący ich banderę na obszarze podlegającym regulacji.

5. Państwa członkowskie, które uczestniczą w systemie, dostarczają każdej jednostce inspekcyjnej w momencie jej wejścia na obszar podlegający regulacji wykaz zaobserwowanych statków i wejść na statek, który prowadziły przez ostatnich dziesięć dni, z uwzględnieniem dat, współrzędnych geograficznych i innych istotnych informacji.

6. Każde państwo członkowskie uczestniczące w systemie, w koordynacji z Komisją lub EFCA zapewnia, aby każda jednostka inspekcyjna podnosząca jego banderę, prowadząca działania na obszarze podlegającym regulacji, utrzymywała bezpieczny – w stosownych przypadkach codzienny – kontakt z każdą inną jednostką inspekcyjną działającą na obszarze podlegającym regulacji, w celu wymiany informacji niezbędnej do koordynowania ich działań.

7. Inspektorzy wizytujący statek badawczy odnotowują status statku i ograniczają procedury inspekcyjne do zakresu niezbędnego do stwierdzenia, czy statek ten prowadzi działania zgodnie ze swoim planem badań. W przypadku gdy inspektorzy mają uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że statek prowadzi działania niezgodnie ze swoim planem badań, należy niezwłocznie poinformować o tym fakcie Komisję i EFCA.

8. Państwa członkowskie zapewniają, aby ich inspektorzy traktowali statki prowadzące działania na obszarze podlegającym regulacji w sprawiedliwy i równy sposób i unikali dysproporcji w liczbie inspekcji przeprowadzanych na statkach podnoszących banderę dowolnej umawiającej się strony NAFO. Liczba inspekcji dokonywanych w każdym kwartale przez inspektorów na statkach podnoszących banderę innej umawiającej się strony NAFO stanowi, o ile to możliwe, odzwierciedlenie wielkości całkowitej działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji, z uwzględnieniem między innymi poziomu połowów i dni połowowych. Podczas określania częstotliwości inspekcji inspektorzy mogą wziąć pod uwagę sposoby prowadzenia połowów i historię przestrzegania przepisów przez każdy statek rybacki.

9. Państwo członkowskie uczestniczące w systemie zapewnia, aby – z wyjątkiem inspekcji dokonywanych na statku rybackim podnoszącym jego banderę i zgodnie z jego prawem krajowym – inspektorzy i inspektorzy stażyści wyznaczeni do systemu:

- a) pozostawali pod jego operacyjną kontrolą;
- b) wdrażali przepisy dotyczące systemu;
- c) wchodząc na statek, nie mieli przy sobie broni;
- d) powstrzymywali się od egzekwowania przepisów ustawowych i wykonawczych odnoszących się do wód Unii;
- e) przestrzegali powszechnie przyjętych międzynarodowych przepisów, procedur i praktyk związanych z bezpieczeństwem statku, który jest poddawany inspekcji, oraz jego załogi;
- f) nie ingerowali w działalność połowową ani w przechowywanie produktów rybołówstwa, a także w miarę możliwości unikali działań, które mogłyby mieć niepożądany wpływ na jakość połowu na burcie; oraz
- g) otwierali pojemniki w sposób umożliwiający ich niezwłoczne ponowne zamknięcie, zapakowanie i ewentualne składowanie.

10. Wszystkie sprawozdania z inspekcji, nadzoru i dochodzenia, o których mowa w niniejszym rozdziale, a także powiązane z nimi dokumentacja fotograficzna lub dowody traktowane są jako poufne, zgodnie z załącznikiem II.B do CEM, o którym mowa w pkt 37 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Wymogi dotyczące powiadomień

1. Każde państwo członkowskie najpóźniej w dniu 1 listopada każdego roku wysyła następujące informacje do EFCA (z kopią do Komisji), która zamieszcza je na stronie internetowej MCS NAFO:
 - a) dane kontaktowe właściwego organu, który pełni funkcję punktu kontaktowego na potrzeby natychmiastowego powiadomienia o naruszeniach na obszarze podlegającym regulacji, a także wszelkie późniejsze zmiany tych danych, nie później niż 15 dni przed wprowadzeniem tych zmian;
 - b) imiona i nazwiska inspektorów i inspektorów stażystów oraz nazwę, radiowy sygnał wywoławczy i dane kontaktowe każdej jednostki inspekcyjnej, którą dane państwo wyznaczyło do systemu. Państwo członkowskie powiadamia o zmianach w tych danych, w miarę możliwości, z co najmniej 60-dniowym wyprzedzeniem.
2. Uczestnicząc w systemie, państwo członkowskie zapewnia, aby EFCA była z wyprzedzeniem informowana o dacie, rozpoczęciu i zakończeniu każdego patrolu dokonywanego przez jednostkę inspekcyjną wyznaczoną przez to państwo.

Artykuł 30

Procedury nadzoru

1. W przypadku gdy inspektor zaobserwuje na obszarze podlegającym regulacji statek rybacki podnoszący banderę umawiającej się strony NAFO, w odniesieniu do którego istnieją uzasadnione podejrzenia wyraźnego naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, a nie ma możliwości przeprowadzenia natychmiastowej inspekcji, inspektor:
 - a) wypełnia formularz sprawozdania z nadzoru zgodnie z załącznikiem IV.A do CEM, o którym mowa w pkt 38 załącznika do niniejszego rozporządzenia. Jeżeli inspektor dokonał oceny objętościowej lub oceny składu połowu z danego zaciągu, sprawozdanie z nadzoru obejmuje wszystkie istotne informacje dotyczące składu zaciągu i odnotowuje się w nim metodę dokonania oceny objętościowej;
 - b) prowadzi dokumentację fotograficzną statku i odnotowuje pozycję, datę i godzinę jej sporządzenia; oraz
 - c) niezwłocznie przesyła drogą elektroniczną sprawozdanie z nadzoru i dokumentację fotograficzną swojemu właściwemu organowi.
2. Właściwy organ państwa członkowskiego niezwłocznie po otrzymaniu takiego sprawozdania z nadzoru:
 - a) przesyła sprawozdanie z nadzoru do EFCA, która zamieszcza je na stronie internetowej MCS NAFO, aby przekazać je państwu bandery danego statku będącemu umawiającą się stroną;

- b) przesyła kopię sporządzonej dokumentacji fotograficznej do EFCA, która następnie przekazuje ją państwu bandery danego statku będącemu umawiającą się stroną lub państwu członkowskiemu bandery, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji;
 - c) zapewnia bezpieczeństwo i trwałość dowodów na potrzeby kolejnych inspekcji.
3. Właściwy organ każdego państwa członkowskiego po otrzymaniu sprawozdania z nadzoru dotyczącego statku podnoszącego banderę tego państwa prowadzi wszelkie niezbędne dochodzenia w celu ustalenia odpowiednich działań następczych.
4. Każde państwo członkowskie przesyła sprawozdanie z dochodzenia do EFCA, która zamieszcza je na stronie internetowej MCS NAFO i przesyła Komisji.

Artykuł 31

Procedury dotyczące wchodzenia na statek i inspekcji dla umawiających się stron

Każde państwo członkowskie zapewnia, aby w przypadku inspekcji prowadzonej w ramach systemu inspektorzy:

- a) przed wejściem na statek zgłaszali statkowi rybackiemu przez radio za pomocą międzynarodowego kodu sygnałowego nazwę jednostki inspekcyjnej;
- b) umieszczali na statku inspekcyjnym i na statku poddawanych inspekcji proporczyk przedstawiony w załączniku IV.E do CEM, o którym mowa w pkt 39 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- c) zapewniali, by podczas wchodzenia na statek inspekcyjny statek ten znajdował się w bezpiecznej odległości od statków rybackich;
- d) nie wymagali od statku rybackiego zatrzymania się ani manewrowania podczas holowania, wydawania lub wybierania narzędzi połowowych;
- e) ograniczyli każdy zespół inspekcyjny do maksymalnie czterech inspektorów, wliczając w to każdego inspektora stażystę, który może towarzyszyć zespołowi inspekcyjnemu jedynie w celach szkoleniowych. W przypadku gdy inspektorom towarzyszy inspektor stażysta, po wejściu na statek wskazują oni stażystę kapitanowi statku. Inspektor stażysta jedynie obserwuje działania inspekcyjne prowadzone przez upoważnionych inspektorów i w żaden sposób nie ingeruje w działania statku rybackiego;
- f) po wejściu na statek okazywali kapitanowi statku swoje dokumenty identyfikacyjne NAFO wydane przez sekretarza wykonawczego NAFO zgodnie z art. 32 ust. 3 lit. b) CEM;
- g) ograniczali czas trwania inspekcji do czterech godzin lub do czasu potrzebnego do wciągnięcia sieci i przeprowadzenia inspekcji zarówno sieci, jak i połowu, w zależności od tego, który z tych okresów jest dłuższy, z wyjątkiem:
 - (i) przypadku stwierdzenia naruszenia; lub
 - (ii) przypadku, w którym zgodnie z szacunkami inspektora wielkość połowu na burcie nie pokrywa się z wielkością połowu odnotowaną w dzienniku połowowym; w takiej sytuacji inspektor wydłuża inspekcję o dodatkową godzinę w celu weryfikacji obliczeń i procedur, a także ponownego przeprowadzenia inspekcji odpowiednich dokumentów wykorzystanych do obliczenia połowu dokonanego na obszarze podlegającym regulacji i połowu znajdującego się na burcie statku;
- h) gromadzili wszystkie otrzymane od obserwatora istotne informacje wykorzystywane do oceny przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Obowiązki kapitana statku podczas inspekcji

Każdy kapitan statku wprowadza środki niezbędne w celu ułatwienia inspekcji poprzez:

- a) w przypadku gdy statek inspekcyjny zgłosił rozpoczęcie inspekcji – zapewnienie, aby przez co najmniej 30 minut od przyjęcia tego zgłoszenia od statku inspekcyjnego żadna sieć nie została wciągnięta na statek;
- b) ułatwienie inspektorom wejścia na statek – na wniosek jednostki inspekcyjnej i w zakresie zgodnym z zasadami dobrej praktyki morskiej;
- c) zapewnienie drabinki wejściowej zgodnie z załącznikiem IV.G do CEM, o którym mowa w pkt 40 załącznika do niniejszego rozporządzenia;

- d) zapewnienie, aby z każdego sterowanego mechanicznie podnośnika można było korzystać w bezpieczny sposób, z uwzględnieniem bezpiecznego dostępu z podnośnika na pokład;
- e) zapewnienie inspektorom dostępu do wszystkich odpowiednich obszarów, pokładów i pomieszczeń, przetworzonych i nieprzetworzonych połowów, sieci i innych narzędzi, sprzętu oraz wszelkich odnośnych dokumentów, które inspektorzy uznają za niezbędne do weryfikacji przestrzegania niniejszego rozporządzenia;
- f) odnotowanie współrzędnych dotyczących początkowej i końcowej pozycji każdego próbnego holowania dokonanego zgodnie z art. 8 ust. 1 lit. b) ppkt (iii) i przekazanie tych współrzędnych inspektorom na ich wniosek;
- g) na wniosek inspektora – przedstawienie dokumentów rejestracyjnych, szkiców lub opisów pomieszczeń do przechowywania ryb, dzienników produkcyjnych oraz planów rozmieszczenia i mocowania, a także świadczenie takiej pomocy, o jaką inspektor może w racjonalnych granicach wystąpić w celu stwierdzenia, czy rozmieszczenie i mocowanie połowów jest zgodne z planem rozmieszczenia i mocowania;
- h) nieutrudnianie kontaktów między inspektorami a obserwatorem, w tym poszanowanie prywatności niezbędnej do wykonywania obowiązków przez inspektorów i obserwatorów;
- i) ułatwianie pobierania przez inspektorów próbek przetworzonych ryb w celu identyfikacji gatunków za pomocą analizy DNA;
- j) podejmowanie wszelkich działań niezbędnych do zachowania nienaruszalności wszystkich plomb nałożonych przez inspektorów oraz wszystkich dowodów pozostających na statku do czasu, aż państwo bandery wyda inne polecenie;
- k) w przypadku nałożenia plomb lub zabezpieczenia dowodów, aby zabezpieczyć trwałość tych dowodów – podpisanie odpowiedniej rubryki w sprawozdaniu z inspekcji potwierdzające nałożenie plomb;
- l) na wniosek inspektorów, zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. b) – zaprzestanie połowów;
- m) na wniosek inspektorów – umożliwienie im korzystania ze sprzętu komunikacyjnego i pomocy operatora przy wysłaniu i odbieraniu wiadomości;
- n) na wniosek inspektorów – usunięcie wszelkich elementów narzędzi połowowych, które wydają się niedozwolone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;
- o) w przypadku gdy inspektorzy dokonali wpisów w dziennikach pokładowych – dostarczanie inspektorowi kopii każdej strony, na której dokonał on wpisu, a także na wniosek inspektorów – podpisanie każdej strony na potwierdzenie, że jest to autentyczna kopia; oraz
- p) w przypadku otrzymania wniosku o wstrzymanie połowów – niewznawianie połowów do czasu:
 - (i) zakończenia inspekcji i zabezpieczenia wszelkich dowodów przez inspektorów; oraz
 - (ii) podpisania przez kapitana statku odpowiedniej rubryki w sprawozdaniu z inspekcji, o której mowa w lit. k).

Artykuł 33

Sprawozdanie z inspekcji i działania następcze

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby w odniesieniu do każdej inspekcji jego inspektorzy wypełniali sprawozdanie z inspekcji w formacie określonym w załączniku IV.B do CEM, o którym mowa w pkt 41 załącznika do niniejszego rozporządzenia, (zwane dalej „sprawozdaniem z inspekcji”).
2. Na potrzeby sprawozdania z inspekcji:
 - a) rejs połowowy uznaje się za bieżący, w przypadku gdy podczas tego rejsu statek poddawany inspekcji ma na burcie połów złowiony na obszarze podlegającym regulacji;
 - b) dokonując porównania wpisów w dzienniku produkcyjnym z wpisami w dzienniku połowowym, inspektor przelicza masę produkcyjną na masę w relacji pełnej w oparciu o współczynniki przeliczeniowe określone w załącznikach XIII, XIV i XV do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011⁽¹⁶⁾ dla unijnych statków rybackich w odniesieniu do gatunków i form objętych tymi załącznikami i współczynnikami przeliczeniowymi używanymi przez kapitana statku w innych przypadkach;
 - c) inspektorzy:
 - (i) podsumowują połowy statku na obszarze podlegającym regulacji na podstawie wpisów w dzienniku, w podziale na gatunki i rejon, w odniesieniu do bieżącego rejsu połowowego;

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

- (ii) odnotowują podsumowania w rubryce 12 sprawozdania z inspekcji, a w rubryce 14.1 tego sprawozdania także różnice między odnotowanymi połowami a swoimi szacunkami połowów na burcie;
 - (iii) po zakończeniu inspekcji podpisują sprawozdanie z inspekcji i przedkładają je kapitanowi statku do podpisu i opatrzenia uwagami, a także każdemu świadkowi, który chciałby złożyć oświadczenie;
 - (iv) niezwłocznie powiadamiają swój właściwy organ i przekazują mu informacje i dokumentację fotograficzną w ciągu 24 godzin lub przy najbliższej sposobności; oraz
 - (v) przekazują kapitanowi statku kopię sprawozdania i należycie odnotowują w odpowiedniej rubryce sprawozdania z inspekcji ewentualną odmowę potwierdzenia jej przyjęcia przez kapitana statku.
3. Państwo członkowskie dokonujące inspekcji:
- a) przesyła do EFCA sprawozdanie z inspekcji na morzu, w miarę możliwości w ciągu 20 dni od przeprowadzenia inspekcji, w celu jego zamieszczenia na stronie internetowej MCS NAFO;
 - b) po wydaniu przez inspektorów powiadomienia o naruszeniu przepisów postępuje zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 34 ust. 2.
4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzone przez inspektorów NAFO miały taki sam status dowodowy podczas ustalania faktów jak sprawozdania z inspekcji i nadzoru sporządzone przez własnych inspektorów tego państwa.
5. Państwa członkowskie współpracują w celu ułatwienia postępowań sądowych lub innych postępowań wszczętych w ramach działań następczych po przedłożeniu sprawozdania przez inspektora NAFO w ramach systemu.

Artykuł 34

Procedury w przypadku naruszeń

1. Każde państwo członkowskie dokonujące inspekcji zapewnia, aby po wykryciu naruszenia niniejszego rozporządzenia inspektorzy tego państwa członkowskiego:
- a) odnotowali to naruszenie w sprawozdaniu z inspekcji;
 - b) dokonali adnotacji w dzienniku połowowym lub innym odpowiednim dokumencie statku poddanego inspekcji, odnotowując datę, współrzędne geograficzne i charakter naruszenia, i podpisali się przy takiej adnotacji, a także sporządzili kopię każdego odpowiedniego wpisu i przedłożyli kapitanowi statku do podpisania na każdej stronie w celu potwierdzenia zgodności tej kopii z oryginałem;
 - c) sporządzili dokumentację fotograficzną każdego narzędzia, połowu lub innego dowodu, który inspektor uzna za niezbędny w odniesieniu do tego naruszenia;
 - d) w stosownych przypadkach dokładnie przytwierdzili plombę inspekcyjną NAFO przewidzianą w załączniku IV.F do CEM, o której mowa w pkt 42 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i należycie odnotowali w sprawozdaniu z inspekcji podjęte działania i numer seryjny każdej plomby;
 - e) zażądali od kapitana statku, aby:
 - (i) w celu zabezpieczenia trwałości dowodów podpisał odpowiednią rubrykę w sprawozdaniu z inspekcji, potwierdzając nałożenie plomb, oraz
 - (ii) złożył pisemne oświadczenie w odpowiedniej rubryce sprawozdania z inspekcji;
 - f) zażądali od kapitana statku usunięcia wszelkich elementów narzędzi połowowych, które wydają się niedozwolone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem; oraz
 - g) w stosownych przypadkach powiadomił obserwatora o naruszeniu.
2. Państwo członkowskie dokonujące inspekcji:
- a) w ciągu 24 godzin od wykrycia naruszenia przesyła Komisji i EFCA pisemne powiadomienie o naruszeniu zgłoszonym przez inspektorów, a te następnie przesyłają je właściwemu organowi państwa bandery będącego umawiającą się stroną lub państwa członkowskiego, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji, a także sekretarzowi wykonawczemu NAFO. W pisemnym powiadomieniu podaje się informacje wpisane w pkt 15 sprawozdania z inspekcji zawartego w załączniku IV.B do CEM, o którym mowa w pkt 41 załącznika do niniejszego rozporządzenia; wskazuje się odpowiednie środki i szczegółowo opisuje się podstawę wydania powiadomienia o naruszeniu oraz dowody uzasadniające to powiadomienie; w miarę możliwości do powiadomienia dołącza się również dokumentację fotograficzną każdego narzędzia, połowu lub innego dowodu związanego z naruszeniem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu;

b) w ciągu 5 dni od powrotu statku inspekcyjnego do portu przekazuje Komisji i EFCA sprawozdanie z inspekcji; EFCA następnie zamieszcza to sprawozdanie z inspekcji na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.

3. Działania następcze w przypadku naruszeń są prowadzone przez państwo członkowskie bandery zgodnie z przepisami art. 36.

Artykuł 35

Dodatkowe procedury w przypadku poważnych naruszeń

1. Każde z następujących naruszeń przepisów stanowi poważne naruszenie w rozumieniu art. 90 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009:

- a) połów w ramach kwoty „Inne” bez wcześniejszego powiadomienia Komisji, będący naruszeniem art. 5;
- b) połów w ramach kwoty „Inne” po upływie ponad pięciu dni roboczych po zamknięciu połowów, będący naruszeniem art. 5;
- c) ukierunkowane połowy stada, które jest przedmiotem moratorium lub którego poławianie jest zakazane, będące naruszeniem art. 6;
- d) ukierunkowane połowy stad lub gatunków po zamknięciu odnośnych połowów przez państwo członkowskie bandery i poinformowaniu o tym fakcie Komisji, będące naruszeniem art. 6;
- e) połów na obszarze zamkniętym, będący naruszeniem art. 9 ust. 5 i art. 11;
- f) połów przy użyciu narzędzi do połowów dennych na obszarze zamkniętym dla połowów dennych, będący naruszeniem rozdziału III;
- g) stosowanie niedozwolonego rozmiaru oczka sieci, będące naruszeniem art. 13;
- h) połowy bez ważnego zezwolenia;
- i) błędna rejestracja połowów, będąca naruszeniem art. 25;
- j) niekorzystanie z satelitarnego systemu monitorowania lub zakłócanie jego działania, będące naruszeniem art. 26;
- k) nieprzekazywanie wiadomości dotyczących połowów, będące naruszeniem art. 10 ust. 3 lub art. 25;
- l) utrudnianie pracy inspektorów lub obserwatorów, zastraszanie ich, ingerowanie w ich pracę lub w inny sposób uniemożliwianie wykonywania ich obowiązków lub wywieranie na nich pośredniej presji w jakiegokolwiek formie;
- m) dopuszczenie się naruszenia podczas nieobecności obserwatora na statku;
- n) ukrywanie dowodów objętych dochodzeniem, manipulowanie nimi lub usuwanie ich, w tym zrywanie plomb lub manipulowanie nimi lub uzyskanie dostępu do oplombowanych obszarów;
- o) przedstawienie inspektorowi sfałszowanej dokumentacji lub przekazanie mu fałszywych informacji w celu uniemożliwienia wykrycia poważnego naruszenia;
- p) wyładunek, przeładunek lub korzystanie z innych usług portowych:
 - (i) w porcie, który nie został do tego wyznaczony zgodnie z przepisami art. 39 ust. 1; lub
 - (ii) bez upoważnienia ze strony państwa portu, o którym mowa w art. 39 ust. 6;
- q) nieprzestrzeganie przepisów art. 41 ust. 1;
- r) brak obecności obserwatora, jeżeli jest ona wymagana.

2. W przypadku stwierdzenia, że statek dopuścił się poważnego naruszenia, inspektor:

- a) podejmuje wszelkie niezbędne środki, by zapewnić bezpieczeństwo i trwałość dowodów, w tym w stosownych przypadkach oplombowuje ładownię statku lub narzędzia połowowe w celu poddania ich dalszej inspekcji;
- b) żąda, aby kapitan statku zaprzestał wszelkich działań połowowych, które wydają się stanowić poważne naruszenie; oraz

- c) niezwłocznie powiadamia swój właściwy organ i w ciągu 24 godzin przesyła mu odpowiednie informacje, a w stosownych przypadkach także dokumentację fotograficzną. Po otrzymaniu tych informacji właściwy organ powiadamia państwo bandery będące umawiającą się stroną lub państwo członkowskie, jeżeli nie jest to państwo członkowskie dokonujące inspekcji, zgodnie z art. 34.
3. W przypadku poważnego naruszenia dotyczącego statku podnoszącego jego banderę, państwo członkowskie bandery:
- niezwłocznie potwierdza otrzymanie odpowiednich informacji i dokumentacji fotograficznej;
 - zapewnia, aby statek poddawany inspekcji nie wznowił połowów, dopóki nie otrzyma odpowiedniego powiadomienia;
 - dokonuje przeglądu sprawy, wykorzystując wszystkie dostępne informacje i materiały, a także w ciągu 72 godzin nakłada na statek wymóg bezzwłocznego skierowania się do portu w celu przeprowadzenia pełnej inspekcji pod kontrolą państwa członkowskiego bandery, jeżeli doszło do co najmniej jednego z poniższych poważnych naruszeń:
 - ukierunkowane połowy stada, które jest przedmiotem moratorium;
 - ukierunkowane połowy stada, którego poławianie jest zakazane na podstawie art. 6;
 - błędna rejestracja połowu, będąca naruszeniem art. 25; lub
 - ponowne dopuszczenie się tego samego poważnego naruszenia w ciągu 6 miesięcy.
4. W przypadku gdy poważne naruszenie polega na błędnej rejestracji połowów, pełna inspekcja obejmuje inspekcję fizyczną i obliczenie ilości całkowitego połowu na burcie, w podziale na gatunki i rejonu.
5. Na potrzeby niniejszego artykułu „błędna rejestracja połowów” oznacza różnicę między oszacowaną przez inspektora wielkością przetworzonego połowu znajdującego się na burcie, w podziale na gatunki lub ogółem, a danymi liczbowymi odnotowanymi w dzienniku produkcyjnym, w przypadku gdy różnica ta wynosi co najmniej 10 ton lub 20 %, w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest większa.
6. Z zastrzeżeniem zgody państwa członkowskiego bandery i jeżeli państwo portu będące umawiającą się stroną NAFO nie jest państwem członkowskim inspektora, inspektorzy tej umawiającej się strony NAFO, w której znajduje się port, lub państwa członkowskiego portu mogą uczestniczyć w pełnej inspekcji i obliczeniach ilości połowu.
7. Jeżeli ust. 3 lit. c) nie ma zastosowania, państwo członkowskie bandery albo:
- udziela zezwolenia statkowi na wznowienie połowów. W takim przypadku państwo członkowskie bandery najpóźniej dwa dni po powiadomieniu o naruszeniu przedstawia Komisji pisemne uzasadnienie, dlaczego statek nie został skierowany do portu. Komisja przekazuje to uzasadnienie sekretarzowi wykonawczemu NAFO; albo
 - nakłada na statek wymóg bezzwłocznego skierowania się do portu w celu przeprowadzenia pełnej inspekcji fizycznej pod kontrolą państwa członkowskiego bandery.
8. W przypadku gdy państwo członkowskie bandery nakaze statkowi poddanemu inspekcji skierowanie się do portu, inspektorzy mogą wejść na statek lub pozostać na statku podczas pływnięcia do portu, pod warunkiem że państwo członkowskie bandery nie zwróci się do inspektorów o opuszczenie statku.

Artykuł 36

Działania następcze w przypadku naruszeń

1. W przypadku naruszenia popełnionego przez statek podnoszący jego banderę państwo członkowskie bandery:
- przeprowadza pełne dochodzenie, w tym w razie konieczności i przy pierwszej możliwej okazji dokonuje inspekcji fizycznej statku rybackiego;
 - współpracuje z umawiającą się stroną NAFO dokonującą inspekcji lub państwem członkowskim dokonującym inspekcji, jeżeli nie jest to państwo członkowskie bandery, w celu zachowania dowodów i łańcucha dowodowego w formie, która ułatwiłaby postępowanie zgodnie z prawem danego państwa;
 - niezwłocznie podejmuje działania prawne lub administracyjne, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, wobec osób odpowiedzialnych za statek; oraz
 - zapewnia, aby sankcje, które mają zastosowanie w odniesieniu do naruszeń, były na tyle surowe, aby skutecznie zapewniały przestrzeganie przepisów, zniechęcały do dalszych naruszeń przepisów lub ich powtarzania oraz pozbawiały sprawców korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia.
2. Działania prawne lub administracyjne i sankcje, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d), w zależności od powagi naruszenia przepisów oraz zgodnie z odnośnymi przepisami prawa krajowego, mogą obejmować między innymi:
- grzywny;
 - zajęcie statku, nielegalnych narzędzi połowowych oraz połowu;

- c) zawieszenie lub cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności połowowej; oraz
 - d) zmniejszenie lub anulowanie dowolnego przydziału połowowego.
3. Każde państwo członkowskie bandery zapewnia traktowanie wszystkich powiadomień o naruszeniach tak, jakby naruszenia te były zgłaszane przez jego własnych inspektorów.
4. Państwo członkowskie bandery i państwo członkowskie portu niezwłocznie przekazują Komisji:
- a) informacje o działaniach prawnych lub administracyjnych i sankcjach, o których mowa w ust. 1 lit. c) i d);
 - b) możliwie szybko, jednak nie później niż w ciągu czterech miesięcy od wystąpienia poważnego naruszenia, sprawozdanie dotyczące postępów dochodzenia, z uwzględnieniem szczegółowych informacji dotyczących wszelkich podjętych lub zainicjowanych działań w odniesieniu do naruszenia; oraz
 - c) po zakończeniu dochodzenia – sprawozdanie końcowe na temat jego wyników.

Artykuł 37

Sprawozdania państw członkowskich z inspekcji, nadzoru oraz naruszeń

1. Każde państwo członkowskie do dnia 1 lutego każdego roku przekazuje w ramach systemu Komisji i EFCA następujące informacje:
- a) liczbę przeprowadzonych w poprzednim roku kalendarzowym inspekcji statków rybackich podnoszących jego banderę i statków rybackich podnoszących banderę innej umawiającej się strony NAFO;
 - b) nazwy wszystkich statków rybackich, w odniesieniu do których inspektorzy złożyli powiadomienie o naruszeniu, z uwzględnieniem daty i miejsca inspekcji oraz charakteru naruszenia;
 - c) liczbę godzin spędzonych w powietrzu przez nadzorujący statek powietrzny danego państwa w ramach patrolu, liczbę statków zaobserwowanych przez ten statek powietrzny, liczbę przesłanych przez niego sprawozdań z nadzoru oraz – dla każdego takiego sprawozdania – datę, godzinę i miejsce zaobserwowania statku;
 - d) informacje o działaniach podjętych w poprzednim roku, z uwzględnieniem szczegółowego opisu wszelkich działań prawnych lub administracyjnych lub nałożonych sankcji (na przykład wysokość grzywien, wartość zarekwirowanych ryb lub narzędzi, udzielone pisemne ostrzeżenia), w odniesieniu do:
 - (i) każdego stwierdzonego przez inspektora naruszenia dotyczącego statków podnoszących daną banderę; oraz
 - (ii) każdego otrzymanego sprawozdania z nadzoru.

Do dnia 1 marca każdego roku Komisja przekazuje informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, sekretarzowi wykonawczemu NAFO.

2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy lit. d), uwzględnia się aktualny status danej sprawy. Państwo członkowskie odnotowuje dane naruszenie w każdym kolejnym sprawozdaniu do czasu sporządzenia sprawozdania końcowego z wyników dotyczącego tego naruszenia.
3. Państwo członkowskie przedkłada dostatecznie szczegółowe wyjaśnienie dotyczące każdego naruszenia, w przypadku którego nie podjęło ono działań lub nie nałożyło kar.

ROZDZIAŁ VIII

KONTROLE PRZEPROWADZANE PRZEZ PAŃSTWO PORTU NA STATKACH PODNOSZĄCYCH BANDERĘ INNEJ UMAWIAJĄCEJ SIĘ STRONY

Artykuł 38

Zakres stosowania

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do wyładunku, przeladunku lub korzystania z portów państw członkowskich przez statki rybackie podnoszące banderę innej umawiającej się strony NAFO, prowadzące działalność połowową na obszarze podlegającym regulacji. Niniejszy rozdział ma zastosowanie do statków prowadzących połowy na obszarze podlegającym regulacji lub do produktów rybołówstwa pochodzących z tych połowów, które nie zostały uprzednio wyładowane ani przeladowane w porcie.

Artykuł 39

Obowiązki państwa członkowskiego portu

1. Państwo członkowskie portu przedkłada Komisji i EFCA wykaz wyznaczonych portów, do których statki rybackie mogą wpłynąć w celu wyładunku, przeładunku lub korzystania z usług portowych, a także w najszerszym możliwym zakresie zapewnia, aby każdy wyznaczony port został odpowiednio przygotowany do przeprowadzania inspekcji na podstawie niniejszego rozdziału. Komisja zamieszcza wykaz wyznaczonych portów na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF. Wszelkie zmiany w wykazie tych portów są zamieszczane w celu zastąpienia poprzedniego wykazu nie później niż piętnaście dni przed wejściem tych zmian w życie.
2. Państwo członkowskie portu ustanawia minimalny termin uprzedniego zgłoszenia. Termin uprzedniego zgłoszenia wynosi trzy dni robocze przed przewidywanym czasem przybycia do portu. Państwo członkowskie portu może jednak, w porozumieniu z Komisją, przewidzieć inny termin uprzedniego zgłoszenia, z uwzględnieniem między innymi rodzaju produktu będącego przedmiotem połowów lub odległości między łowiskami a swoimi portami. Państwo członkowskie portu przekazuje Komisji informacje o terminie uprzedniego zgłoszenia, a Komisja zamieszcza je na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.
3. Państwo członkowskie portu wyznacza właściwy organ pełniący funkcję punktu kontaktowego na potrzeby przyjmowania zgłoszeń zgodnie z art. 41, przyjmowania potwierdzeń zgodnie z art. 40 ust. 2 i wydawania zezwoleń zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu. Państwo członkowskie portu przekazuje Komisji nazwę właściwego organu i jego dane kontaktowe, a Komisja zamieszcza je na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.
4. Wymogi określone w ust. 1, 2 i 3 nie mają zastosowania w przypadku, gdy Unia nie zezwala na wyładunek, przeładunek lub wykorzystanie portów przez statki podnoszące banderę innej umawiającej się strony NAFO.
5. W przypadku gdy statek prowadzi operacje przeładunku, państwo członkowskie portu niezwłocznie przekazuje kopię formularza, o którym mowa w art. 41 ust. 1 i 2, państwu będącemu umawiającą się stroną NAFO, pod którego banderą pływa ten statek, oraz państwu będącemu umawiającą się stroną NAFO, pod którego banderą pływają statki przekazujące.
6. Statki rybackie nie mogą wejść do portu bez uzyskania uprzedniego zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego portu. Zezwolenia na wyładunek lub przeładunek lub korzystanie z innych usług portowych udziela się jedynie po otrzymaniu potwierdzenia od państwa bandery będącego umawiającą się stroną NAFO, o którym mowa w art. 40 ust. 2.
7. Na zasadzie odstępstwa od ust. 6 państwo członkowskie portu może udzielić zezwolenia na cały lub częściowy wyładunek w przypadku braku potwierdzenia, o którym mowa w tym ustępie, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) przedmiotowe ryby są przechowywane pod kontrolą właściwych organów;
 - b) ryby te zostają zwrócone w celu sprzedaży, przekazania, produkcji lub transportu wyłącznie po otrzymaniu potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6;
 - c) jeżeli w ciągu 14 dni od zakończenia operacji związanych z wyładunkiem nie otrzymano potwierdzenia, państwo członkowskie portu może skonfiskować i zbyć ryby zgodnie z przepisami krajowymi.
8. Państwo członkowskie portu niezwłocznie powiadamia kapitana statku o swojej decyzji dotyczącej udzielenia lub odmowy udzielenia zezwolenia na wejście do portu, a jeżeli statek jest już w porcie, o decyzji dotyczącej wyładunku, przeładunku i innego korzystania z portu. Jeżeli zezwolono na wejście statku, państwo członkowskie portu zwraca kapitanowi statku kopię formularza uprzedniego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu zawartego w załączniku II.L do CEM, o którym mowa w pkt 43 załącznika do niniejszego rozporządzenia, z odpowiednio wypełnioną częścią C. Kopię przesyła się również Komisji, która niezwłocznie zamieszcza ją na stronie internetowej MCS NAFO. W przypadku odmowy państwo członkowskie portu powiadamia również państwo bandery będące umawiającą się stroną NAFO.
9. W przypadku anulowania uprzedniego zgłoszenia, o którym mowa w art. 41 ust. 2, państwo członkowskie portu przesyła Komisji kopię anulowanego formularza uprzedniego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, a Komisja zamieszcza ją na stronie internetowej MCS NAFO celem automatycznego przekazania państwu bandery będącemu umawiającą się stroną NAFO.
10. O ile z planu odbudowy zasobów nie wynika inaczej, państwo członkowskie portu w trakcie każdego roku sprawozdawczego przeprowadza inspekcje co najmniej 15 % wszystkich takich wyładunków lub przeładunków. Podczas dokonywania wyboru statków, które mają zostać poddane inspekcji, państwo członkowskie portu traktuje priorytetowo:
 - a) statki, które uprzednio nie otrzymały zezwolenia na wejście do portu lub korzystanie z niego, zgodnie z niniejszym rozdziałem lub jakimkolwiek innym przepisem niniejszego rozporządzenia; oraz
 - b) wnioski innych umawiających się stron NAFO, państw lub regionalnych organizacji ds. rybołówstwa („RFMO”) o przeprowadzenie inspekcji na określonych statkach.

11. Inspekcje są zgodne z załącznikiem IV.H do CEM, o którym mowa w pkt 44 załącznika do niniejszego rozporządzenia, i są przeprowadzane przez upoważnionych inspektorów państwa członkowskiego portu, którzy przed inspekcją okazują kapitanowi statku dokumenty identyfikacyjne.

12. Komisja może, za zgodą państwa członkowskiego portu, zaprosić inspektorów innych umawiających się stron NAFO, aby wraz z jego inspektorami wzięli udział w inspekcji w charakterze obserwatorów.

13. Inspekcja w porcie obejmuje monitorowanie całości wyładunku lub przeładunku zasobów ryb w tym porcie. Podczas każdej takiej inspekcji inspektor państwa członkowskiego portu dokonuje co najmniej następujących czynności:

- a) w ramach kontroli krzyżowej porównuje wyładowane lub przeładowane ilości każdego gatunku:
 - (i) z ilościami w podziale na gatunki odnotowanymi w dzienniku połowowym;
 - (ii) z raportami połowowymi i raportami z działań połowowych; oraz
 - (iii) z wszelkimi informacjami na temat połowów podanymi w formularzu wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu zawartym w załączniku III.L do CEM, o którym mowa w pkt 43 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- b) sprawdzają i odnotowują ilości w podziale na gatunki złowionych ryb, które pozostają na burcie po zakończeniu wyładunku lub przeładunku;
- c) sprawdza wszystkie informacje z inspekcji przeprowadzonych zgodnie z rozdziałem VII;
- d) sprawdza wszystkie sieci znajdujące się na statku oraz odnotowuje pomiary wielkości ich oczek;
- e) sprawdza, czy rozmiar ryb jest zgodny z wymogami dotyczącymi ich minimalnego rozmiaru;
- f) w stosownych przypadkach, sprawdza, czy gatunki są zgodne z deklaracją połowową.

14. Państwo członkowskie portu, w miarę możliwości, komunikuje się z kapitanem statku lub wyższymi rangą członkami załogi oraz z obserwatorem, a także, w miarę możliwości i stosownie do potrzeb, zapewnia inspektorowi tłumacza.

15. Państwo członkowskie portu w miarę możliwości unika nieuzasadnionego opóźniania statku rybackiego i zapewnia minimalny stopień ingerencji i utrudnień na statku, a także unika nieuzasadnionego pogorszenia się jakości ryb.

16. Każda inspekcja jest dokumentowana poprzez wypełnienie formularza PSC 3 (formularz kontroli przeprowadzanej przez państwo portu) określonego w załączniku IV.C do CEM, o którym mowa w pkt 49 załącznika do niniejszego rozporządzenia. Procedura wypełniania i przetwarzania sprawozdania z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu obejmuje następujące elementy:

- a) inspektorzy wskazują i przekazują szczegółowe informacje dotyczące każdego naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, które wykryli podczas inspekcji w porcie. Te szczegółowe informacje obejmują wszystkie istotne informacje dostępne w odniesieniu do naruszeń wykrytych na morzu podczas bieżącego rejsu statku rybackiego, którego dotyczy inspekcja;
- b) inspektorzy mogą dodać dowolny komentarz, jaki uznają za istotny;
- c) kapitanowi statku umożliwia się dodanie w sprawozdaniu wszelkich uwag lub zastrzeżeń oraz, w stosownych przypadkach, skontaktowanie się z właściwymi organami państwa bandery, w szczególności gdy ma on poważne trudności ze zrozumieniem treści sprawozdania;
- d) inspektorzy podpisują sprawozdanie i przedkładają je kapitanowi statku do podpisu. Podpis kapitana statku na sprawozdaniu służy jedynie jako potwierdzenie odbioru kopii sprawozdania;
- e) kapitanowi statku przekazuje się kopię sprawozdania zawierającego wyniki inspekcji, w tym ewentualne środki, które mogą zostać wprowadzone.

17. Państwo członkowskie portu niezwłocznie przesyła Komisji i EFCA kopię każdego sprawozdania z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu. Komisja zamieszcza sprawozdanie z inspekcji w ramach kontroli przeprowadzanej przez państwo portu na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF, w celu automatycznego przekazania go państwu bandery będącemu umawiającą się stroną NAFO oraz państwu bandery każdego statku, który dokonał przeładunku połowów na statek rybacki poddany inspekcji.

Artykuł 40

Obowiązki państwa członkowskiego bandery

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby kapitan każdego statku podnoszącego banderę danego państwa wywiązywał się z określonych w art. 41 obowiązków dotyczących kapitanów statków.

2. Państwo członkowskie statku rybackiego, który zamierza dokonać wyładunku lub przeładunku połowu lub korzystać z innych usług portowych lub który prowadził operacje przeładunku poza portem, potwierdza w drodze odesłania kopii formularza wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartego w załączniku II.L do CEM, o którym mowa w pkt 43 załącznika do niniejszego rozporządzenia, przekazanego zgodnie z art. 39 ust. 5, z odpowiednio wypełnioną częścią B, i stwierdzającego, że:

- a) statek rybacki, który zadeklarował połów ryb, posiadał wystarczającą kwotę w odniesieniu do zadeklarowanych gatunków;
- b) zadeklarowane ilości ryb na burcie zostały odpowiednio zgłoszone w podziale na gatunki i uwzględnione przy obliczaniu wszelkich ograniczeń połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego, które mogą mieć zastosowanie;
- c) statek rybacki, który zadeklarował złowienie ryb, posiadał zezwolenie na prowadzenie połowów w zadeklarowanych obszarach; oraz
- d) obecność statku na obszarze, w którym zadeklarował dokonanie połowów, zweryfikowano na podstawie danych VMS.

3. Państwo członkowskie przesyła Komisji dane kontaktowe właściwego organu, który działa jako punkt kontaktowy na potrzeby przyjmowania zgłoszeń, zgodnie z art. 39 ust. 5, oraz na potrzeby przekazywania potwierdzenia, zgodnie z art. 39 ust. 6. Komisja zamieszcza te informacje na stronie internetowej MCS NAFO w formacie PDF.

Artykuł 41

Obowiązki kapitana statku

1. Kapitan lub przedstawiciel statku rybackiego zamierzającego wejść do portu zgłasza prośbę o zgodę na wejście do portu właściwym organom państwa członkowskiego portu w terminie przewidzianym na dokonanie zgłoszenia, o którym mowa w art. 39 ust. 2. Zgłoszenie to przesyłane jest wraz z odpowiednio wypełnionym formularzem wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartym w załączniku II.L do CEM, o którym mowa w pkt 43 załącznika do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z następującymi zasadami:

- a) w przypadku gdy statek przewozi, wyładowuje lub przeładowuje własny połów, stosuje się formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu PSC 1, o którym mowa w załączniku II.L.A do CEM; oraz
- b) w przypadku gdy statek prowadził operacje przeładunku, stosuje się formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu PSC 2, o którym mowa w załączniku II.L.B do CEM. Dla każdego statku przekazującego stosuje się odrębny formularz;
- c) oba formularze PSC 1 i PSC 2 wypełnia się, w przypadku gdy statek przewozi, wyładowuje lub przeładowuje zarówno połów własny, jak i połów otrzymany w wyniku przeładunku.

2. Kapitan statku lub przedstawiciel mogą anulować uprzednie zgłoszenie, informując właściwe organy portu, z którego zamierzali skorzystać. Do zgłoszenia dołącza się kopię oryginalnego formularza uprzedniego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu, zawartego w załączniku II.L do CEM, o którym mowa w pkt 43 załącznika do niniejszego rozporządzenia, z naniesioną na środku adnotacją „cancelled”.

3. Kapitan statku nie rozpoczyna operacji wyładunku lub przeładunku ani nie korzysta z innych usług portowych przed otrzymaniem zezwolenia od właściwego organu państwa członkowskiego lub przed przewidywanym czasem przybycia zgłoszonym w formularzach PSC 1 lub PSC 2. Operacje wyładunku lub przeładunku lub korzystanie z innych usług portowych można jednak rozpocząć przed przewidywanym czasem przybycia po uzyskaniu zgody właściwych organów państwa członkowskiego portu.

4. Kapitan statku:

- a) współpracuje i asystuje przy inspekcji statku rybackiego prowadzonej zgodnie z wymienionymi procedurami oraz nie utrudnia inspektorom państwa portu wykonywania ich obowiązków, nie ingeruje w nie, a także nie zastrasza inspektorów;
- b) zapewnia dostęp do wszelkich obszarów, pokładów i pomieszczeń statku, do połowów, sieci lub innych narzędzi lub sprzętu, a także udziela wszelkich informacji, o które zwracają się inspektorzy państwa portu, w tym udostępnia kopie wszelkich odpowiednich dokumentów.

Artykuł 42

Naruszenia wykryte podczas inspekcji w porcie

W przypadku wykrycia naruszenia podczas inspekcji statku w porcie zastosowanie mają odpowiednie przepisy art. 34–37.

*Artykuł 43***Poufność**

Państwa członkowskie, właściwe organy, operatorzy, kapitanowie statków i załoga traktują wszystkie sprawozdania z inspekcji i dochodzeń, a także towarzyszącą im dokumentację fotograficzną lub inne dowody oraz formularze, o których mowa w niniejszym rozdziale, jako poufne, zgodnie z zasadami poufności określonymi w załączniku II.B do CEM, o którym mowa w pkt 37 załącznika do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ IX

PAŃSTWO NIEBĘDĄCE UMAWIAJĄCĄ SIĘ STRONĄ*Artykuł 44***Domniemane połowy NNN**

Domniemywa się, że statek państwa niebędącego umawiającą się stroną podważa skuteczność niniejszego rozporządzenia i uczestniczy w połowach NNN, jeżeli:

- a) zaobserwowano lub w inny sposób stwierdzono, że uczestniczy w działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji;
- b) uczestniczy w przeładunku wraz z innym statkiem państwa niebędącego umawiającą się stroną, który jak zaobserwowano lub stwierdzono, uczestniczy w działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji lub poza nim; lub
- c) został umieszczony w wykazie statków NNN Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku („NEAFC”) ⁽¹⁷⁾.

*Artykuł 45***Obserwacja i inspekcja statków państwa niebędącego umawiającą się stroną na obszarze podlegającym regulacji**

Każde państwo członkowskie dokonujące inspekcji lub sprawujące nadzór na obszarze podlegającym regulacji upoważnione na podstawie wspólnego systemu inspekcji i nadzoru, które zaobserwowało lub stwierdziło, że statek państwa niebędącego umawiającą się stroną uczestniczy w działalności połowowej na obszarze podlegającym regulacji:

- a) niezwłocznie przekazuje te informacje Komisji według wzoru sprawozdania z nadzoru określonego w załączniku IV. A do CEM, o którym mowa w pkt 38 załącznika do niniejszego rozporządzenia;
- b) podejmuje działania w celu powiadomienia kapitana statku o domniemaniu, że statek uczestniczy w połowach NNN, oraz że informacje te zostaną przekazane wszystkim umawiającym się stronom, właściwym RFMO i państwu bandery odnośnego statku;
- c) w stosownych przypadkach zwraca się do kapitana statku o pozwolenie na wejście na statek w celu dokonania inspekcji; oraz
- d) w przypadku gdy kapitan statku wyrazi zgodę na inspekcję:
 - (i) niezwłocznie przekazuje Komisji wyniki inspekcji za pomocą formularza sprawozdania z inspekcji określonego w załączniku IV.B do CEM, o którym w pkt 41 załącznika do niniejszego rozporządzenia; oraz
 - (ii) przekazuje kapitanowi statku kopię sprawozdania z inspekcji.

*Artykuł 46***Wejście do portu i inspekcja statków państwa niebędącego umawiającą się stroną**

1. Każdy kapitan statku państwa niebędącego umawiającą się stroną zwraca się do właściwego organu państwa członkowskiego portu o pozwolenie na wejście do portu zgodnie z przepisami art. 41.
2. Każde państwo członkowskie portu:
 - a) niezwłocznie przekazuje państwu bandery odnośnego statku i Komisji informacje, które otrzymało zgodnie z art. 41;

⁽¹⁷⁾ Konwencja o przyszłej wielostronnej współpracy w rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku; podpisano ją w dniu 18 listopada 1980 r. w Londynie, weszła w życie w dniu 17 marca 1982 r., a Wspólnota Europejska przystąpiła do niej w dniu 13 lipca 1981 r. (Dz.U. L 227 z 12.8.1981, s. 22).

- b) odmawia wejścia do portu każdemu statkowi państwa niebędącego umawiającą się stroną, w przypadku gdy:
- (i) kapitan statku nie spełnił wymogów określonych w art. 41 ust. 1; lub
 - (ii) państwo bandery nie potwierdziło działalności połowowej statku zgodnie z art. 40 ust. 2;
- c) informuje kapitana statku lub przedstawiciela, państwo bandery odnośnego statku i Komisję o swojej decyzji o odmowie wejścia do portu, wyładunku, przeładunku lub innego korzystania z portu przez statek państwa niebędącego umawiającą się stroną;
- d) cofa odmowę wejścia do portu tylko wtedy, gdy państwo portu ustaliło, że istnieją wystarczające dowody świadczące o tym, że powody, na podstawie których wydano tę odmowę, były niewystarczające lub błędne lub że przestały występować;
- e) informuje kapitana statku lub przedstawiciela, państwo bandery odnośnego statku i Komisję o swojej decyzji o cofnięciu odmowy wejścia do portu, wyładunku, przeładunku lub innego korzystania z portu przez statek państwa niebędącego umawiającą się stroną;
- f) w przypadku gdy wydało pozwolenie na wejście, zapewnia, aby odnośny statek został poddany inspekcji przez należycie upoważnionych urzędników znających niniejsze rozporządzenie oraz aby inspekcja była przeprowadzona zgodnie z art. 39 ust. 11–17; oraz
- g) niezwłocznie przekazuje Komisji kopię sprawozdania z inspekcji i informacje o wszelkich dalszych krokach, które podjęło.
3. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby żaden statek państwa niebędącego umawiającą się stroną nie uczestniczył w operacjach wyładunku lub przeładunku ani w żaden inny sposób nie korzystał z portów tego państwa, chyba że odnośny statek został poddany inspekcji przez należycie upoważnionych urzędników znających niniejsze rozporządzenie, a kapitan statku ustalił, że gatunki ryb na burcie objęte konwencją złowiono poza obszarem podlegającym regulacji lub zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 47

Tymczasowy wykaz statków NNN

1. W uzupełnieniu informacji przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 42 i 44 każde państwo członkowskie ma możliwość niezwłocznego przekazywania Komisji wszelkich informacji, które mogą być pomocne przy identyfikacji wszelkich statków państwa niebędącego umawiającą się stroną, co do których istnieje prawdopodobieństwo, że uczestniczą w połowach NNN na obszarze podlegającym regulacji.
2. Jeżeli umawiająca się strona sprzeciwia się, by statek wymieniony w wykazie statków NNN NEAFC został włączony do wykazu statków NNN NAFO lub z niego usunięty, statek taki zostaje umieszczony przez sekretarza wykonawczego NAFO w tymczasowym wykazie statków NNN.

Artykuł 48

Działania podejmowane przeciwko statkom umieszczonym w wykazie statków NNN

Każde państwo członkowskie przyjmuje w odniesieniu do każdego statku umieszczonego w wykazie statków NNN wszystkie niezbędne środki w celu zapobiegania połowom NNN oraz ich powstrzymywania i eliminowania, w tym:

- a) zakazuje, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej, każdemu statkowi podnoszącemu jego banderę, uczestnictwa w połowach z takim statkiem, w tym, między innymi, we wspólnych operacjach połowowych;
- b) zakazuje dostaw zapasów, paliwa lub innych usług na rzecz takiego statku;
- c) zakazuje takiemu statkowi wejścia do swoich portów, a jeżeli statek znajduje się w porcie, zakazuje korzystania z portu, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub niebezpieczeństwa, na potrzeby inspekcji lub w celu podjęcia odpowiednich działań prawnych;
- d) zakazuje wymiany załogi, chyba że wymiana jest konieczna w wyniku działania siły wyższej;
- e) odmawia udzielenia takiemu statkowi upoważnienia do dokonywania połowów na wodach podlegających jurysdykcji krajowej;
- f) zakazuje czarteru takiego statku;
- g) odmawia przyznania takiemu statkowi prawa do pływania pod swoją banderą;
- h) zakazuje wyładunku i przywozu ryb z takiego statku lub ryb, które dzięki identyfikowalności można powiązać z takim statkiem;
- i) zachęca importerów, przewoźników i inne zainteresowane sektory, by nie podejmowały z takimi statkami negocjacji w sprawie przeładunku ryb; oraz
- j) gromadzi i wymienia wszelkie stosowne informacje dotyczące takiego statku z pozostałymi umawiającymi się stronami, państwami niebędącymi umawiającymi się stronami i RFMO, aby zapobiec korzystaniu z fałszywych certyfikatów przywozowych lub wywozowych dotyczących ryb lub produktów rybołówstwa z takich statków oraz aby wykrywać i uniemożliwiać takie korzystanie.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 49

Poufność

Oprócz obowiązków ustanowionych w art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie zapewniają zachowanie poufności w zakresie sprawozdań i komunikatów elektronicznych przekazywanych do NAFO i otrzymywanych od NAFO, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a), art. 4 ust. 6, art. 5 ust. 3 lit. c), art. 10 ust. 2, art. 15 ust. 4, art. 22 ust. 1, 5 i 6, art. 23 ust. 6, art. 25 ust. 8, art. 26 ust. 9, art. 27 ust. 3, 5, 6, 7 i 15, art. 29 ust. 1 i 2, art. 34 ust. 2, art. 36 ust. 4, art. 37 ust. 1 oraz art. 39 ust. 8.

Artykuł 50

Procedura wprowadzania zmian

1. Do dnia 18 grudnia 2019 r. Komisja przyjmie zgodnie z art. 51 akt delegowany uzupełniający niniejsze rozporządzenie o przepisy CEM i załączniki do CEM, o których mowa w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 51 aktu delegowanego w celu dalszej zmiany tego aktu delegowanego.
2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 51 aktów delegowanych, zmieniających niniejsze rozporządzenie w celu dostosowania go do środków przyjętych przez NAFO, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:
 - a) wykazu działań statków badawczych, o których mowa w art. 4 ust. 1;
 - b) środków przewidzianych w art. 9 w odniesieniu do łowisk krewetki północnej; odpowiedniej sprawozdawczości, zmian łowiska, głębokości połowów i odesłań do stref ograniczonych połowów lub obszarów zamkniętych;
 - c) procedur dotyczących statków zatrzymujących na burcie ponad 50 ton masy w relacji pełnej całkowitego połowu i wpływających na obszar podlegający regulacji w celu prowadzenia połowów halibuta niebieskiego, w odniesieniu do treści zawiadomień przewidzianych w art. 10 ust. 2 lit. a) i b) oraz warunków rozpoczęcia połowów przewidzianych w art. 10 ust. 2 lit. d);
 - d) treści dokumentu przekazywanego elektronicznie określonego w art. 22 ust. 5, wykazu ważnych dokumentów pokładowych przechowywanych na statku zgodnie z art. 22 ust. 8 oraz treści planu ładowni opisanego w art. 22 ust. 10;
 - e) dokumentów przechowywanych na statku czarterowym zgodnie z art. 23 ust. 9;
 - f) danych VMS podlegających ciągłemu automatycznemu przesyłaniu zgodnie z art. 26 ust. 1, jak również obowiązków dotyczących ośrodka monitorowania rybołówstwa określonych w art. 26 ust. 2 i 9;
 - g) wartości procentowych poziomu obecności obserwatorów określonych w art. 27 ust. 3, sprawozdawczości państw członkowskich określonej art. 27 ust. 7, obowiązków obserwatora określonych w art. 27 ust. 11 i obowiązków kapitana statku określonych w art. 27 ust. 12;
 - h) obowiązków kapitana statku podczas inspekcji określonych w art. 32.
3. Zmiany wprowadzane zgodnie z ust. 1 są ściśle ograniczone do wprowadzenia zmian w CEM do prawa Unii.

Artykuł 51

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 50, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 17 czerwca 2019 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 50, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 50 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 52

Uchylenie

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 2115/2005 oraz rozporządzenie (WE) nr 1386/2007.

Artykuł 53

Zmiany w rozporządzeniu Rady (UE) 2016/1627

W rozporządzeniu (UE) nr 2016/1627 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 dodaje się punkty w brzmieniu:

- „27) »taklowiec do połowów pelagicznych na skalę przemysłową« oznacza taklowiec do połowów pelagicznych o długości całkowitej powyżej 24 metrów;
- 28) »okrężnice« oznaczają każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurowanej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci.»;

2) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Roczne plany zarządzania zdolnością połowową

1. Każde państwo członkowskie ustanawia roczny plan zarządzania zdolnością połowową w celu dostosowania liczby statków rybackich, aby wykazać, że zdolność połowowa jest proporcjonalna do uprawnień do połowów przydzielonych statkom w danym okresie.

2. Państwa członkowskie dostosowują zdolność połowową przy użyciu parametrów zaproponowanych przez SCRS przy ICCAT i przyjętych przez ICCAT w 2009 r.

Państwa członkowskie mogą przydzielać kwoty sektorowe łodziom przybrzeżnym upoważnionym do połowów tuńczyka błękitnopłetwego i wskazują to w swoich planach połowowych. Zawierają również w swoich planach monitorowania, kontroli i inspekcji dodatkowe środki w celu ścisłego monitorowania wykorzystania kwot tej floty. Państwa członkowskie mogą przy użyciu parametrów, o których mowa w ust. 1, upoważnić inną liczbę statków do pełnego wykorzystania ich uprawnień do połowów.

3. Portugalia i Hiszpania mogą przydzielić kwoty sektorowe kliprom tuńczykowym prowadzącym działalność na wodach wokół Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Kwoty sektorowe i dodatkowe środki w celu monitorowania ich wykorzystania muszą być jasno określone w ich odpowiednich rocznych planach.

4. Gdy państwa członkowskie przydzielają kwoty sektorowe zgodnie z ust. 2 lub 3, nie ma zastosowania wymóg minimalnej kwoty wielkości 5 ton określony przez SCRS w 2009 r.

5. Dostosowanie zdolności połowowej dla sejnów ogranicza się do wzrostu o maksymalnie 20 % w porównaniu ze zdolnością połowową odniesienia z 2018 r.
 6. W okresie 2019–2020 państwa członkowskie mogą zezwolić na pewną liczbę tonarów biorących udział w połowach tuńczyka błękitnopłetwego, co umożliwi pełne wykorzystanie ich uprawnień do połowów.”;
- 3) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 10

Roczne plany zarządzania hodowlą

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku każde państwo członkowskie, któremu przydzielono kwotę, dla tuńczyka błękitnopłetwego, przekazuje Komisji roczny plan zarządzania hodowlą zgodnie z niniejszym artykułem.
 2. Komisja sporządza i włącza te plany do planu Unii. Plan ten Komisja przekazuje do Sekretariatu ICCAT do dnia 15 lutego każdego roku w celu omówienia i zatwierdzenia przez ICCAT.
 3. W rocznym planie zarządzania hodowlą każde państwo członkowskie wykazuje, że całkowita zdolność wprowadzana i całkowita zdolność w zakresie hodowli są proporcjonalne do szacowanej ilości tuńczyka błękitnopłetwego dostępnego do hodowli.
 4. Państwa członkowskie ograniczają swoją zdolność w zakresie hodowli tuńczyka do całkowitej zdolności w zakresie hodowli zarejestrowanej w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego ICCAT lub dopuszczonej i zgłoszonej ICCAT w 2018 r.
 5. Maksymalna ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego wprowadzana do miejsc hodowli lub tuczu danego państwa członkowskiego jest ograniczona do poziomu ilości wprowadzanych i zarejestrowanych w ICCAT w rejestrze miejsc hodowli lub tuczu tuńczyka błękitnopłetwego przez miejsca hodowli lub tuczu tego państwa członkowskiego w latach 2005, 2006, 2007 lub 2008.
 6. Jeżeli dane państwo członkowskie musi zwiększyć maksymalną ilość wprowadzanego złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego w jednym miejscu hodowli lub tuczu lub większej ich liczbie, zwiększenie to musi być proporcjonalne do uprawnień do połowów przydzielonych temu państwu członkowskiemu, w tym do przywozów żywego tuńczyka błękitnopłetwego.
 7. Państwa członkowskie, w których są miejsca hodowli lub tuczu, zapewniają, aby naukowcy, którym SCRS przydzielił zadanie prowadzenia badań służących określeniu tempa wzrostu w okresie tuczenia, mieli do dostęp do tych miejsc hodowli lub tuczu i zgodnie z wymogiem protokołu otrzymywali pomoc w wykonywaniu badań zgodnie ze znormalizowanym protokołem opracowanym przez SCRS na potrzeby monitorowania rozpoznawalnych osobników ryb.”;
- 4) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Sezony połowowe

1. Połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym są dozwolone w okresie od dnia 26 maja do dnia 1 lipca.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 połowy tuńczyka błękitnopłetwego okrężnicami w Morzu Adriatyckim mogą być otwarte do dnia 15 lipca w odniesieniu do ryb utrzymywanych w gospodarstwach rybackich w Morzu Adriatyckim (obszar połowowy FAO 37.2.1).
3. W drodze odstępstwa od ust. 1, jeżeli dane państwo członkowskie może wykazać, że z powodu wiatrów osiagających przynajmniej 5 stopni w skali Beauforta niektóre z ich sejnów poławiających tuńczyka błękitnopłetwego we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym nie były w stanie wykorzystać swoich normalnych dni połowowych w ciągu roku, wówczas to państwo członkowskie może przenieść maksymalnie 10 utraconych dni do dnia 11 lipca w odniesieniu do danych statków w ciągu roku.
4. W okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 maja we wschodniej części Oceanu Atlantyckiego i w Morzu Śródziemnym dozwolone są połowy tuńczyka błękitnopłetwego prowadzone przez taklowce do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.
5. Państwa członkowskie ustanawiają w swoich rocznych planach połowowych sezony otwarte dla swoich flot nieobejmujących sejnów i taklowców do połowów pelagicznych na skalę przemysłową.”;

- 5) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Przyłowy

1. Każde państwo członkowskie przewiduje przyłów tuńczyka błękitnopłetwego w ramach swojej kwoty i informuje o tym Komisję, przekazując jej swój roczny plan połowowy.

2. Poziom przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego nie przekracza 20 % całkowitych połowów na burcie na koniec każdego rejsu połowowego. Metoda użyta do obliczenia tych przyłówów w odniesieniu do całkowitego połowu na burcie musi być jasno zdefiniowana w rocznym planie połowowym. Przyłowy mogą obliczane masowo lub wyrażone liczbą osobników. Korzystanie w obliczeniach z liczby osobników ma zastosowanie wyłącznie do tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, którymi zarządza ICCAT. Poziom dozwolonych przyłówów dla floty łodzi przybrzeżnych można obliczać w ujęciu rocznym.
3. Wszystkie przyłowy martwego tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymane na burcie lub odrzucone odlicza się od kwoty państwa członkowskiego bandery oraz rejestruje i zgłasza Komisji.
4. W przypadku państw członkowskich bez kwoty tuńczyka błękitnopłetwego odnośne przyłowy odlicza się od specjalnej unijnej kwoty przyłówów tuńczyka błękitnopłetwego określonej zgodnie z TFUE oraz art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
5. Jeżeli kwota przydzielona państwu członkowskiemu danego statku rybackiego lub tonara została już wykorzystana, żadne połowy tuńczyka błękitnopłetwego nie są dozwolone i państwa członkowskie przyjmują środki niezbędne do zapewnienia ich uwalniania. Przetwarzanie i sprzedaż martwego tuńczyka błękitnopłetwego jest zakazana, a wszystkie połowy są rejestrowane. Państwa członkowskie zgłaszają informacje na temat takich połowów co roku Komisji, która przekazuje te informacje do Sekretariatu ICCAT.
6. Statki nieprowadzące aktywnie połowów tuńczyka błękitnopłetwego wyraźnie oddzielają wszelkie ilości tuńczyka błękitnopłetwego zatrzymywane na burcie od innych gatunków, aby umożliwić organom kontroli monitorowanie zgodności z niniejszym artykułem. Przyłowy te mogą być wprowadzane do obrotu, o ile towarzyszy im eBCD.”.

Artykuł 54

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 53 stosuje się od dnia 21 czerwca 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 maja 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

G. CIAMBA

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

- 1) Tabela 4 zawarta w CEM, o której mowa w art. 3 pkt 17 i w art. 17;
- 2) Rysunek 2 zawarty w CEM, o którym mowa w art. 3 pkt 17 i w art. 17;
- 3) Część VI załącznika I.E do CEM, o której mowa w art. 3 pkt 21, art. 21 ust. 2 i art. 27 ust. 11 lit. a) ppkt (i);
- 4) Część VII załącznika I.E do CEM, o której mowa w art. 3 pkt 29;
- 5) Format przewidziany w załączniku II.C do CEM, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a);
- 6) Tabela 1 i rysunek 1(1) zawarte w CEM, o których mowa w art. 9 ust. 1;
- 7) Tabela 2 i rysunek 1(2) zawarte w CEM, o których mowa w art. 9 ust. 4;
- 8) Tabela 3 i rysunek 1(3) zawarte w CEM, o których mowa w art. 9 ust. 5;
- 9) Format przewidziany w załączniku IV.C do CEM, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. e), art. 27 ust. 3 lit. c) i art. 39 ust. 16;
- 10) Załącznik III.A do CEM, o którym mowa w art. 13 ust. 1;
- 11) Załącznik I.C do CEM, o którym mowa w art. 13 ust. 2 lit. d), w art. 24 ust. 1 lit. b) i art. 25 ust. 6 akapit drugi;
- 12) Załącznik III.B do CEM, o którym mowa w art. 14 ust. 2 i 3;
- 13) Załącznik I.D do CEM, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i 2;
- 14) Rysunek 3 zawarty w CEM, o którym mowa w art. 18 ust. 1;
- 15) Tabela 5 zawarta w CEM, o której mowa w art. 18 ust. 1;
- 16) Rysunek 4 zawarty w CEM, o którym mowa w art. 18 ust. 2;
- 17) Tabela 6 zawarta w CEM, o której mowa w art. 18 ust. 2;
- 18) Rysunek 5 zawarty w CEM, o którym mowa w art. 18 ust. 3 i 4;
- 19) Tabela 7 zawarta w CEM, o której mowa w art. 18 ust. 3 i 4;
- 20) Protokół zwiadów określony w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w art. 19 ust. 1;
- 21) Powiadomienie o zamiarze prowadzenia dennych zwiadów rybackich określone w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. a);
- 22) Sprawozdanie z rejsu w odniesieniu do dennych zwiadów rybackich określone w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w art. 19 ust. 2 lit. b);
- 23) Elementy oceny wstępnej proponowanych dennych zwiadów rybackich określone w załączniku I.E do CEM, o których mowa w art. 20 ust. 2 lit. b);
- 24) Formularz danych zwiadów rybackich określony w załączniku I.E do CEM, o którym mowa w art. 21 ust. 4 lit. a);
- 25) Format przewidziany dla wykazu statków w załączniku II.C1 do CEM, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lit. a);
- 26) Format przewidziany dla usuwania z wykazu statków w załączniku II.C2 do CEM, o którym mowa w art. 22 ust. 1 lit. b);
- 27) Format określony dla indywidualnych upoważnień dla każdego statku w załączniku II.C3 do CEM, o którym mowa w art. 22 ust. 5 lit. a);
- 28) Format przewidziany dla zawieszenia upoważnienia w załączniku II.C4 do CEM, o którym mowa w art. 22 ust. 5 lit. b);
- 29) Wykaz kodów postaci produktu zgodnie z wykazem w załączniku II.K do CEM, o którym mowa w art. 24 ust. 1 lit. e);

- 30) Wzór dziennika połowowego określony w załączniku II.A do CEM, o którym mowa w art. 25 ust. 2;
 - 31) Format sprawozdania z połowów określony w załączniku II.D do CEM, o którym mowa w art. 25 ust. 6 i 8 i w art. 26 ust. 9 lit. b);
 - 32) Format anulowania sprawozdania z połowów określony w załączniku II.F do CEM, o którym mowa w art. 25 ust. 6 i 7;
 - 33) Załącznik II.N do CEM, o którym mowa w art. 25 ust. 9 lit. b);
 - 34) Format wymiany danych określony w załączniku II.E do CEM, o którym mowa w art. 26 ust. 9 lit. b);
 - 35) Sprawozdanie obserwatora określone w załączniku II.M do CEM, o którym mowa w art. 27 ust. 11 lit. a);
 - 36) Sprawozdanie przekazywane codziennie przez obserwatora określone w załączniku II.G do CEM, o którym mowa w art. 27 ust. 11 lit. e);
 - 37) Zasady poufności określone w załączniku II.B do CEM, o którym mowa w art. 28 ust. 10 i art. 43;
 - 38) Formularz sprawozdania z nadzoru zawarty w załączniku IV.A do CEM, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. a) i art. 45 lit. a);
 - 39) Obraz proporczyka przedstawiony w załączniku IV.E do CEM, o którym mowa w art. 31 lit. b);
 - 40) Zasady zapewniania drabinki wejściowej zgodnie z załącznikiem IV.G do CEM, o którym mowa w art. 32 lit. c);
 - 41) Sprawozdanie z inspekcji określone w załączniku IV.B do CEM, o którym mowa w art. 33 ust. 1, art. 34 ust. 2 lit. a) i art. 45 lit. d);
 - 42) Plomba inspekcyjna NAFO przedstawiona w załączniku IV.F do CEM, o której mowa w art. 34 ust. 1 lit. d);
 - 43) Formularz wstępnego zgłoszenia na potrzeby kontroli przeprowadzanej przez państwo portu określony w załączniku II.L do CEM, o którym mowa w art. 39 ust. 8 i art. 39 ust. 13 lit. a) ppkt (iii), art. 40 ust. 2 oraz art. 41 ust. 1 i 2;
 - 44) Załącznik IV.H do CEM dotyczący inspekcji, o którym mowa w art. 39 ust. 11.
-